

حصن المسلم

**Заштита сваког
муслимана**

Заштита сваког муслимана

Се'ид б. Али б. Вехф ел-Кахтани

Тврђава муслимана из Књиге зикрова и Суннета

Сиромах пред Аллахом Узвишеним

Се'ид б. Али б. Вехф ел-Кахтани

У име Аллаха Милостивог, Самилосног

Увод

Хвала Аллаху, од Њега помоћ и опрост тражимо. Од Аллаха тражимо заштиту од зла нас самих и зла наших лоших поступака. Онога кога Аллах упуту, нико у заблуду не може навести, а кога Он у заблуди остави, нико га на Прави пут не може упутити. И сведочим да нема другог бога осим Једног, Јединог Аллаха, Који нема друга. И сведочим да је Мухамед Његов роб и посланик. Нека су благослов и мир на њега, његове другове и његову породицу, и на све оне који их следе у добру до Судњег дана. А затим:

Ово је сажетак који сам сажео из своје књиге: „Зикр, дова и лечење рукјом из Књиге и Суннета”¹. У њему сам сажео део о зикровима, како би био лаган за ношење на путовања.

¹ Поменуто оригинално дело је, хвала Аллаху, штампано са опширним извором његових хадиса у четири тома. Хиснул-муслим је у првом и другом тому.

Ограничио сам се на текст зикра, и задовољио сам се да наведем један или два извора који се налазе у оригиналном делу. Ко жели да сазна ко је асхаб или жели детаљнији извор хадиса, нека се врати на оригинално дело. Молим Узвишеног Аллаха, Његовим лепим именима и узвишеним својствима, да ово дело учини искреним ради Његовог Племенитог Лица, да се њиме окористим за живота мога и након моје смрти, те да њиме окористи сваког ко га буде читао, или штампао, или буде узрок његовог ширења. Он је заиста Господар Који то може. Нека је салават и селам на нашег веровесника Мухамеда, његову породицу, све асхабе, и све оне који их следе у добру до Судњег дана.

Аутор

Написано у месецу саферу, 1409. хиџретске године.

Вредност зикра

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ 152﴾

„Зато се сетите Мене (покорношћу), и Ја ћу вас да се сећам (опраштањем)! И захваљујте Ми, и немојте Ми незахвални бити!“¹

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا 41﴾

¹ [Ел-Бекаре, 152]

„О верници, Аллаха пуно спомињите.“¹
{وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا}،

„...и мушкарцима који често спомињу Аллаха и женама које често спомињу Аллаха - Allah је, заиста, за све њих опрост и велику награду припремио.“²

{وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ 205}،

„И спомињи свога Господара у себи, понизно и са страхопоштовањем и не подижући јако глас - ујутро и навече, и не буди међу немарнима.“³

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ، وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»،

„Пример онога ко спомиње свога Господара и онога ко Га не спомиње је као пример живог и мртвог.“⁴

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

¹ [Ел-Ахзаб, 41]

² [Ел-Ахзаб, 35]

³ [El-E'araf, 205]

⁴ Бухари, Фетхул-Бари (11/208), бр. (6407), и Муслим (1/539), бр. (779), са текстом: „Пример куће у којој се спомиње Бог и куће у којој се Бог не спомиње је као пример живог и мртвог.“

«أَلَا أُتَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَرْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تُلْقُوا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا بَلَى. «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»

„Хоћете ли да вас обавестим о вашим најбољим делима, која су најодабранија код вашег Владара, која вас уздижу на највише степене, која су вам боља од удељивања злата и сребра, и која су боља од сукоба с непријатељем у којем бисте их ви убијали а и они вас?“ ‘Свакако!’, одговорише они. ‘Зикруллах - спомињање Узвишеног Аллага.’”¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ، ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَالٍ، ذَكَرْتُهُ فِي مَالٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شَيْئًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْسِيهِ أَتَيْتُهُ هَرُولَةً»

„Аллах Узвишени каже: ‘Ја сам према мишљењу мога роба о Мени, и Ја сам с њим кад Ме спомене. Ако Ме спомене у себи, споменем га у Себи. Ако Ме спомене у друштву, споменем га у бољем друштву од његовог. Ако Ми се приближи за један педаљ, приближим му се за један аршин. Ако Ми се приближи за један аршин,

¹ Бележи Тирмизи (5/459) бр. 3377, Ибн Маџе (2/124) бр. 3790, и види: Сахих Ибн Маџе (2/316), Сахих Тирмизи (3/139).

приближим му се за један хват. Ако Ми приђе ходом, доћи ћу му трчећи.”¹

Од Абдуллаха бин Бусра, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је неки човек рекао Аллаховом Посланику: „Аллахов Посланиче, много је исламских прописа, па ми кажи нешто најважније чега ћу се придржавати.“ Он му је рекао:

«لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»،

„Нека ти је језик непрестано влажан од спомињања и величања Аллаха“²

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: (الـم) حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا م حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ».

„Ко проучи харф (слово) из Аллахове књиге имаће награду, а награда се умногостручава десет пута. Не кажем да је Елиф лам мим један харф, већ је елиф харф, лам је харф и мим је харф.“³

¹ Ел-Бухари (8/171), бр. 7405; Муслим (4/2061), бр. 2675, а текст је Бухаријев.

² Бележи Тирмизи (5/458) бр. 3375, и Ибн Маџе (2/1246) бр. 3793, а веродостојним га оценио шејх Албани у: Сахих Тирмизи (3/139), и Сахих Ибн Маџе (2/317).

³ Ет-Тирмизи (5/75), бр. 2910, а веродостојним га оценио Албани у Сахику-т-Тирмизи (3/9), и Сахику-л-џами'и-с-сагир (5/340).

Преноси се од 'Укбе бин 'Амира, Аллах био задовољан њиме, да је рекао: „Изашао је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, а ми смо били на Суффи, па је рекао:“

«أَيْكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ، أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ، فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِيْمٍ وَلَا قَطِيعَةٍ رَحِمَ؟»

„Ко од вас воли да свакога јутра оде у Бутхан или у Акик, па да се оданде врати са две крупне деве, без греха и кидања родбинске везе?“ Ми смо рекли: „О Аллахов Посланиче, ми то желимо“, а он рече:

«أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ، أَوْ يَفْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلَاثَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمَنْ أَعْدَاهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ».

„Зар не би неко од вас поранио у џамију, па да научи или проучи два ајета из Аллахове књиге, Узвишеног и Величанственог, што му је боље од две камиле; а три су му боља од три, а четири су му боља од четири, и од одговарајућег броја камила?“¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је рекао:

«مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ».

¹ Муслим (1/553), бр. 803.

„Ко седне на место нема спомињања Аллаха, то ће му бити мањкавост од Аллаха, и ко легне на место без спомињања Аллаха, то ће му бити мањкавост од Аллаха.“¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је рекао:

«مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ».

„Ниједна група се неће састати на једном месту, без спомињања Аллаха и без доношења салавата на Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем, а да се на Судњем дану неће покајати. Па, ако Allah хоће, казниће их, а ако хоће, опростиће им.“²

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је рекао:

«مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ حَيْفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ».

„Нема скупине која устане са скупа на којем нису спомињали Бога, узвишен је Он, а да неће устати као да су били за трпезом на којој је била

¹ Ебу Давуд (4/264), бр. 4856, и други, види: Сахих ел-Џами' (5/342).

² Ет-Тирмизи (5/461), бр. 3380; види: Сахих ет-Тирмизи (3/140).

лешина магарца, и они ће због тога зажалити (што нису спомињали Бога).“¹

1. Зикрови везани за буђење из сна

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ».

«Ел-хамду лиллахиллези ахјана ба'де ма ематена ве илејхин-нушур.» (Хвала Аллаху, Који нас је оживео након што нас је усмртио, и Њему припада оживљавање).²

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي».

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга, Њему припада власт и Њему припада захвала, и Он је Свемогући. Слава Аллаху, и хвала Аллаху, и нема бога осим Аллаха, и Аллах је највећи, и нема моћи ни снаге осим код Аллаха, Узвишеног, Величанственог. Господару, опрости ми.“³

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ».

¹ Ебу Давуд (4/264), бр. 4855, Ахмед (2/389), бр. 10680. Види: Сахих ел-Џами (5/176).

² Ел-Бухари, бр. 6314; Муслим, бр. 2711.

³ „Ко то каже, биће му опроштени греси; ако упуту дову, биће му услишена; а ако устане, узме абдест, а затим клања, намаз ће му бити примљен.“ Бухари, Фетхул-Бари (3/39), бр. (1154) и други. Текст је према Ибн Маџи, видети: Сахих Ибн Маџе (2/335).

„Хвала Аллаху Који ми је очувао тело здравим, душу ми повратио и дозволио ми да Га спомињем.“¹

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ 190 الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ 191 رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ 192 رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَأَمَّا رَبَّنَا فَأَعِفِّرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ 193 رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ 194 فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلٌ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْسَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلَّيْنِ هَاجِرُوا وَآخَرُ جُوا مِنْ دِيرِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا لَا كُفْرَنَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ 195 لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ 196 مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ 197 لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُرًّا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ 198 وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خُشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ 199 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (200)

„У стварању небеса и Земље, и у измени ноћи и дана, заиста су знакови за разумом обдарене, који Аллаху спомињу стојећи, седећи и лежећи на својим боковима, и размишљају о стварању небеса и Земље. „Господару наш, Ти

¹ Ет-Тирмизи (5/473), бр. 3401; види: Сахих, ет-Тирмизи (3/144).

ово ниси створио узалуд! Узвишен си Ти и сачувај нас од патње у Ватри!

Господару наш, онога кога Ти будеш у Ватру бацио, већ си га понизио, а неправедницима неће да буде помагача!

Господару наш, ми смо чули гласника који позива вери: Верујете у вашег Господара! Па смо поверовали! Господару наш, опрости нам грехе, и покриј наше лоше поступке, и усмрти нас са честитима!

Господару наш, дај нам оно што си нам обећао преко Својих посланика и не понизи нас на Судњем дану! Ти, заиста, не кршиш Своје обећање!

И њихов Господар им се одазва: Ниједном између вас који добро чини, био мушкарац или жена, дела нећу да поништим; ви сте једни од других. Онима који се иселе и који буду из својих домова прогнани, и који буду мучени на Моме путу, и који се буду борили и погинули, сигурно ћу лоша дела да покријем и сигурно ћу да их уведем у рајске баште, кроз које реке теку. Награда је то од Аллаха, а код Аллаха је награда најлепша.

Нека те никако не обмањује то што они који не верују свуда по свету незахвално богатством располажу.

Кратко уживање, а затим пакао ће бити њихово боравиште; а ужасно је то пребивалиште!

Али, онима који се Господара свога боје припадају рајске баште кроз које теку реке; у њима ће вечно да остану, Аллах ће да их почасте. А оно што је код Аллаха, боље је за честите.

„Има и оних којима је дата Књига који верују у Аллаха и у оно што је вама објављено, и у оно што је њима објављено, који су понизни Аллаху и не продају Аллахове речи за нешто безвредно. Њима припада награда њиховог Господара, а Аллах ће, заиста, брзо да сведе рачун.“

О ви који верујете, будите стрпљиви и издржљиви, устрајно бдијте и бојте се Аллаха, да бисте успели!“

[Али Имран: 190-200]¹

2. Дова приликом облачења одеће

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (التَّوْب) وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ...»

«Нека је хваљен Аллах који ме је оденуо овом (одећом) и дао ми опскрбу без моје снаге и моћи...»²

¹ Ел-Бухари, Фетх (8/337), бр. 4569; Муслим (1/530), бр. 256.

² Бележе га аутори Сунена, осим Несаија: Ебу Давуд бр. 4023, Тирмизи бр. 3458, и Ибн Маџе бр. 3285, а хасеном га оценио Албани у делу Ирваул-галил (7/47).

3. Дова приликом облачења нове одеће.

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ».

«Господару, Теби припада хвала, Ти си ме овим оденуо. Од Тебе тражим његово добро и добро за које је начињено, и утичем Ти се од његовог зла и зла за које је начињено»¹

4. Молитва за онога ко обуче нову одећу

«تُبْلِي وَيُخْلِفَ اللَّهُ تَعَالَى».

„Да се износи па да је Узвишени Аллах замени.“²
«الْبَسَ جَدِيدًا، وَعَشَ حَمِيدًا، وَمُتَّ شَهِيدًا».

„Носи ново, живи часно и умри као шехид.“³

5. Шта се учи приликом скидања одеће

«بِسْمِ اللَّهِ».

„Бисмиллах“⁴

6. Дова приликом уласка у тоалет

«[بِسْمِ اللَّهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ».

¹ Ебу Давуд, бр. 4020; ет-Тирмизи, бр. 1767; ел-Бегави, 12/40; и види: ел-Албанијев Мухтесар шемаил ет-Тирмизи, стр. 47.

² Бележи Ебу Давуд (4/41) бр. 4020, и види: Сахих Ебу Давуд (2/760).

³ Ибн Маџе (2/1178), бр. 3558; ел-Бегави (12/41); видети: Сахих Ибн Маџе (2/275).

⁴ Ет-Тирмизи (2/505), бр. 606, и др.; види: Ирваул-галил, бр. 50; Сахихул-џами (203/ 3).

«[Бисмиллах] Аллахумме, инни е'узу билке минел-хубси вел-хаба'иси.»¹

7. Дова која се учи при изласку из тоалета

«غُفَرَ انْكَ.»

„Тражим Твој опрост.“²

8. Зикр који се учи пре абдеста

«بِسْمِ اللَّهِ.»

„Бисмиллах“³

9. Зикр који се учи након завршетка абдеста

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ...»

«Сведочим да нема божанства осим Аллаха, Јединог, Који нема судруга, и сведочим да је Мухаммед Његов роб и посланик...»⁴

«اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.»

¹ Ел-Бухари (1/45), бр. 142; Муслим (1/283), бр. 375, а додатак: „Бисмиллах“ на његовом почетку забележио је Саид ибн Менсур. Видети: Фетхул-Бари (1/244).

² Бележе га аутори Сунена осим Несаија, који га бележи у 'Амелул-јевми вел-лејлех' бр. 79, Ебу Давуд бр. 30, Тирмизи бр. 7, и Ибн Маџе бр. 300, а Албани га је оценио веродостојним у 'Сахих сунен Еби Давуд' (1/19).

³ Ебу Давуд, бр. 101., Ибн Маџе, бр. 397., и Ахмед, бр. 9418., и види Ирваул-галил (1/122).

⁴ Муслим, 1/209, бр. 234.

„Господару, учини ме од оних који се много кају и учини ме од оних који се чисте.“¹

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

„Слављен и хваљен нека си, Аллаху, сведочим да нема божанства осим Тебе, молим Те за опрост и Теби се кајем.“²

10. Зикр који се учи при изласку из куће

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

„У име Аллаха, у Аллаху се уздам, и нема промене нити моћи осим уз Њега.“ (Бисмиллахи, тевеккелту ‘алаллахи, ве ла хавле ве ла куввете илла биллахи).³

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أَزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أَظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ».

«Аллаху, Теби се утичем да не одведем некога у заблуду, нити да мене неко одведе у заблуду; да не наведем некога на грех, нити да мене неко наведе на грех; да не учиним некоме неправду, нити да мени неко учини неправду; да не

¹ Ет-Тирмизи, 1/78, бр. 55, и види: Сахих ет-Тирмизи, 1/18.

² Ен-Несаји, Амелу-л-јевми ве-л-лејлети, стр. 173, и види: Ирвау-л-галил (1/135) и (3/94).

³ Ебу Давуд (4/325), бр. 5095; ет-Тирмизи (5/490), бр. 3426; види и: Сахих ет-Тирмизи (3/151).

поступим према некоме непримерено, нити да неко према мени тако поступи.»¹

11. Зикр који се учи при уласку у кућу

«بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لَيْسَ لَنَا عَلَى أَهْلِهِ».

„Бисмиллахи велеџна, ве бисмиллахи хареџна, ве 'алаллахи раббина тевеккелна, сумме лијуселлим 'ала ехлихи.“ „У име Аллаха улазимо, и у име Аллаха излазимо, и на Аллаха, Господара нашег, се ослањамо, а затим нека поздрави своје укућане.“²

12. Молитва која джсе учи приликом одлазка у џамију

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظَمْ لِي نُورًا، وَعَظْمٌ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْظِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشْرِي نُورًا».

¹ Ебу Давуд, бр. 5094; ет-Тирмизи, бр. 3427; Ен-Несаји, бр. 5501; Ибн Маџе, бр. 3884; видети: Сахиху-т-Тирмизи, 3/152, и Сахиху Ибн Маџе, 2/336.

² Бележи га Ебу Давуд (4/325), бр. (5096), а његов сенед оценио је добрим (хасен) алламе Ибн Баз у делу Тухфетул-ахјар (стр. 28). У Сахиху се наводи: „Када човек спомене Аллаха Узвишеног приликом уласка у кућу и приликом јела, шејтан својим друговима каже: Нема вам ноћас конака и вечере.“ Муслим, бр. (2018).

„Аллаху, учини да у моме срцу буде светло, и на моме језику светло, и у мојим ушима светло, и у мојим очима светло, и изнад мене светло, и испод мене светло, и с моје десне стране светло, и с моје леве стране светло, и испред мене светло, и иза мене светло, и учини да у мојој души буде светло, и подари ми велико светло, и увећај ми светло, и обасјај ме светлом, и учини ме светлом. Аллаху, подари ми светло, и учини да у мојим живцима буде светло, и у моме месу светло, и у мојој крви светло, и у мојој коси светло, и у мојој кожи светло.“¹

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي... وَنُورًا فِي عَظَامِي» «وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا» «وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورٍ».

„Господару, учини да у моме гробу буде светло... и у мојим костима светло.“² „И повећај ми светло, и повећај ми светло, и повећај ми светло.“³ „И подари ми светло над светлом.“⁴

¹ Види: Ел-Бухари, (11/116) бр. 3166; Муслим, (1/526) бр. 529, 530 и 763.

² Ет-Тирмизи, 5/483, бр. 3419.

³ Бележи Ел-Бухари у Едебул-муфреду, бр. 695 (стр. 258), а његов иснад (ланац преносилаца) је веродостојним оценио Ел-Албани у Сахихул-едебил-муфреду, бр. 536.

⁴ Спомиње га Ибн Хаџер у Фетхул-Барију, и приписује Ибн Еби Асиму у дјелу Китабу-д-дуа; видети: ел-Фетх (11/118), гдје каже: „Из различитих предаја сакупило се двадесет и пет особина.“

13. Дова за улазак у џамију

(Отпочиње улазак десном ногом)¹, и рећи:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

„Утичем се Аллаху Величанственом, Његовом Лицу племенитом и Његовој одувек постојећој власти од проклетог шејтана.“²

«بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ» «وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ»

„Бисмиллахи, вес-салату“ (У име Аллаха, и благослов)³ „вес-селаму 'ала ресулиллах“ (и селам на Аллаховог Посланика).⁴

«اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ».

„Аллаху, отвори ми врата Своје милости.“⁵

¹ Енес б. Малик, радијаллаху 'анху, рекао је: „Од суннета је да, када улазиш у џамију, почнеш десном ногом, а када излазиш, да почнеш левом ногом.“ Забиљежио га је Ел-Хаким (1/218) и оценио га веродостојним (сахих) по Муслимовим критеријима, а с том оценом сложио се и Ез-Зехеби. Бележи га и Ел-Бејхеки (2/442), док га је Ел-Албани оценио добрим (хасен) у делу „Силсилету-л-ехадис-с-сахиха“ (5/624), под бројем (2478).

² Ебу Давуд, бр. 466, и види: Сахих ел-Џами, бр. 4591.

³ Ибн ес-Сунни, бр. 88, а Ел-Албани га је оценио хасеном у Ес-Семер ел-Мустетаб, стр. 607.

⁴ Ебу Давуд (1/126), бр. 465, видети: Сахих ел-Џами (1/528).

⁵ Муслим, 1/494, бр. 713, а у Сунену Ибн Маџе од Фатиме, радијаллаху анха: „Аллаху мој, опрости ми грехе моје и отвори ми врата милости Своје“, а Албани га је оценио веродостојним због поткрепљујућих предања. Видети: Сахих Ибн Маџе, 1/128, бр. 129.

14. Дова за излазак из џамије

Отпочиње излазак левом ногом¹ и каже:

«بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ،

У име Аллаха, и нека су салавати и селами на
Аллаховог Посланика,

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ،

Аллаху, ја Те молим за Твоју доброту,

اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

Аллаху, сачувај ме од проклетог шејтана.»²

15. Езански зикрови

Говори исто што и мујезин, осим код речи
„Хајје 'алессалах“ и „Хајје 'алел-фелах“, па каже:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

„Ла хавле ве ла куввете илла биллах. (Нема
промене нити моћи осим вољом Аллаха).“³

Узвишени је рекао:

«وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ
بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا»

¹ Ел-Хаким, 1/218; ел-Бејхеки, 2/442; хасеном га је оценио
ел-Албани у делу ес-Силсила ел-ехадис ес-сахиха, 5/624,
бр. 2478, а извор је већ наведен.

² Види изворе и оцену предаја претходног хадиса о дови
за улазак у џамију, бр. (20), и додатак који бележи Ибн
Маџе: «Аллаху мој, сачувај ме од шејтана проклетог».
Види: Сахих Ибн Маџе (1/129).

³ Ел-Бухари, бр. 611 и 613; Муслим, бр. 383.

„И ја сведочим да нема истинског бога осим Аллаха Јединог, Који нема судруга, и да је Мухаммед Његов роб и посланик. Задовољан сам Аллахом као Господаром, Мухамедом као Послаником и исламом као вером.“¹

(То се изговара након муџезиновог келимеи-шехадета).²

(Треба донети салават на Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, по завршетку понављања за муџезином).³

Затим проучити дову:

«اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، [إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ]».

«Аллаху мој, Господару овог потпуног позива и управо успостављене молитве, подари Мухаммеду степен у рају — Ел-Весиле, и почасти га као ниједног другог Свог роба. Уздигни га на Похваљено место које си му обећао, јер [Ти, заиста, не кршиш обећање.]»⁴

¹ Муслим, 1/290, бр. 386.

² Ибн Хузејме (1/220).

³ Муслим (1/288), бр. 384.

⁴ Ел-Бухари (1/152), бр. 614; део текста у угластим заградама бележи Ел-Бејхеки (1/410), а ланац преносилаца добрим је оценио Абдулазиз ибн Баз, Аллах му се смиловао, у делу *Тухфетул-ахјар.* (стр. 38)

Нека упути дову за себе између езана и икамета, јер се дова тада не одбија.¹

16. Почетна дова

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ، بِالْثَّلَجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ».

«Аллаху мој, удаљи ме од мојих грехова као што си удаљио исток од запада, Аллаху мој, очисти ме од грехова као што се чисти бела одећа од прљавштине, Аллаху мој, опери ме од мојих грехова снегом, водом и градом.»²

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

„Слављен нека си и хваљен, Аллаху, благословљено је Твоје име, узвишено је Твоје величанство, и нема истинског бога осим Тебе.“³

«وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفُ رُبِّي دُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنَ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

¹ Ет-Тирмизи, бр. 3594 и 3595; Ебу Давуд, бр. 525; Муснед, Ахмед, бр. 12200; Видети: Ирваул-Галил (1/262).

² Ел-Бухари, бр. 744; Муслим, бр. 598.

³ Муслим, бр. 399; Ебу Давуд, бр. 775; ет-Тирмизи, бр. 243; Ибн Маџе, бр. 806; ен-Несаи, бр. 899; погледати: Сахих ет-Тирмизи (1/77) и Сахих Ибн Маџе (1/135).

«Као правоверник, усмеравам лице своје Ономе Који је небеса и Земљу створио; и ја нисам многобожац. Мој намаз и моји обреди, мој живот и моја смрт припадају Аллаху, Господару светова. Он нема Себи равног, тако ми би наређено и ја сам одани муслиман. Аллаху мој, Ти си Владар и нема Бога осим Тебе, Ти си Господар мој, а ја сам роб Твој. Себи сам насиље починио и грех свој признајем, зато опрости ми сваки грех мој, јер нико други осим Тебе грехе не опрашта. Најлепшем моралу ме усмери, јер нико други осим Тебе најлепшем моралу не упућује. Отклони од мене лош морал, јер само Ти оно што је ружно одстрањујеш. Теби се одазивам и Теби хитам, јер свако добро је само код Тебе, а зло се Теби не приписује, вољом Твојом ја јесам и Теби припадам, о Ти Благодариви и Узвишени. Од Тебе опроста тражим и Теби своје покајање управљам.»¹

«اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».

„Аллаху мој, Господару Џебраила, и Микаила и Исафила, Створитељу небеса и Земље, Зналче скривеног и видљивог - Ти судиш међу робовима Својим у питањима у којима се они разилазе. Разлучи ми истину од неистине, јер

¹ Бележи Муслим (1/534) бр. 771.

само Ти на Прави пут упућујеш онога кога Ти хоћеш.“¹

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

„Аллах је велик и достојан величања, Аллах је велик и достојан величања, Аллах је велик и достојан величања, и Аллаху припада неизмерна хвала, и Аллаху припада неизмерна хвала, и Аллаху припада неизмерна хвала, и слављен нека је Аллах ујутро и навечер“

Три пута.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ: مِنْ نَفْسِهِ، وَنَفْسِهِ، وَهَمَزِهِ».

„Утичем се Аллаху од шејтана: од његове надмености, његовог сихра и његове лудости.“²

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ،

¹ Бележи Муслим (1/534) бр. 770.

² Бележи Ебу Давуд (1/203) бр. 764, Ибн Маџе (1/265) бр. 807, и Ахмед (4/85) бр. 16739; Шуајб ел-Арнаут у својој валоризацији Муснеда каже: „ хадис је хасен ли гајрихи“, а Абдулкадир ел-Арнаут у свом тахриџу дела „Ел-Келимут-Тајџиб“ од Ибн Тејмије бр. 78 каже: „хадис је сахих би шевахидихи“; спомиње га Ел-Албани у делу „Сахикул-Келимит-Тајџиб“ бр. 62, а бележи га и Муслим од Ибн Омера, Аллах био задовољан њима двојицом, у сличној верзији, у којој се наводи и догађај (1/420) бр. 601.

وَلِقَاؤُكَ الْحَقِّ، وَالْجَنَّةَ حَقٌّ، وَالنَّارَ حَقٌّ، وَالنَّبِيَّوْنَ حَقٌّ، وَمَحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ، وَالسَّاعَةَ حَقٌّ [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنْبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاعْفُ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي] [أَنْتَ الْمَقْدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]».

«Аллаху, Теби припада хвала¹, Ти си светлост небеса и Земље и онога што је на њима, и Теби припада хвала, Ти си Управитељ небеса и Земље и онога што је на њима, [и Теби припада хвала, Ти си Господар небеса и Земље и онога што је на њима] [и Теби припада хвала, Теби припада власт над небесима и Земљом и оним што је на њима] [и Теби припада хвала, Ти си Владар небеса и Земље] [и Теби припада хвала] [Ти си Истина, и Твоје обећање је истина, и Твој говор је истина, и сусрет с Тобом је истина, и рај је истина, и пакао је истина, и посланици су истина, и Мухаммед, саллаллаху алејхи ве селлем, је истина, и Судњи дан је истина] [Аллаху, Теби сам се предао, и на Тебе сам се ослонио, и у Тебе сам поверовао, и Теби сам се обратио, и ради Тебе сам се супротстављао, и код Тебе сам суд тражио. Па опрости ми оно што сам починио и оно што ћу тек починити, оно што сам сакрио и оно што сам јавно урадио] [и оно што Ти боље знаш о мени од мене самог] [Ти

¹ Посланик, саллаллаху 'алејхи ве селлем, би то говорио када би ноћу устајао да клања ноћни намаз.

си Онај Који унапређује и Ти си Онај Који уназађује, нема божанства осим Тебе] [Ти си мој Бог, нема божанства осим Тебе] [Нема снаге ни моћи осим уз Аллаха]»¹

17. Дова на руку'у

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ».

«Слављен нека је мој Моћни Господар».

Три пута.²

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».

„Величанствен си Ти, Господару наш, и Теби нека је хвала. Аллаху, опрости ми.“³

«سُبُّوْهُ، قُتُّوْهُ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوْحِ».

«Суббухун, Куддусун, Раббул-мела'икети вер-
рух (Свети и Слављени, Господар мелека и
Џибрила).»⁴

«اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ أَمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي،
وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، [وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي]».

„Аллаху драги, Теби се клањам, у Тебе верујем и
Теби се покоравам. Скрушени су пред Тобом мој

¹ Ел-Бухари са Фетхом (3/3, 11/116, 13/371), бр. 423, 465, 1120, 6317, 7385, 7442 и 7499; Муслим, (1/532), бр. 769 (скраћено и са сличним текстом).

² Бележи Ебу Давуд бр. 870, Тирмизи бр. 262, Несаи бр. 1007, Ибн Маџе бр. 897, и Ахмед бр. 3514, и види: Сахих Тирмизи (1/83).

³ Ел-Бухари, бр. 794; Муслим, бр. 484.

⁴ Муслим (1/353), бр. 487; Ебу Давуд (1/230), бр. 872.

слух, мој вид, мој мозак, моје кости и моји живци, [и све што носе моја стопала]“¹

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ».

«Слављен нека је Власник свемоћи, власти, величине и величанства.»²

18. Дова приликом подизања са руку'а

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ».

„Семи'аллаху лимен хамидех“ (Аллах је чуо онога ко Га хвали)³

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ».

«Господару наш, Теби нека је хвала — велика, лепа и благословљена.»⁴

«مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ. أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

«Пуноћу небеса, и пуноћу Земље, и пуноћу онога што је између њих, и пуноћу свега што Ти, поред тога, пожелиш. Ти си достојан сваке хвале и славе. То је најистинитије и најдоличније што

¹ Муслим (1/534), бр. 771; и четворица осим Ибн Маџе: Ебу Давуд, бр. 760 и 761; Ет-Тирмизи, бр. 3421; и Ен-Несаи, бр. 1049, а верзија у угластим заградама је од Ибн Хузејме, бр. 607, и Ибн Хиббана, бр. 1901.

² Ебу Давуд, бр. 873 (1/230), ен-Несаи, бр. 1131, Ахмед, бр. 23980, а сенед (ланац) хадиса је хасен.

³ Ел-Бухари са Фетхом (2/282), бр. 796.

⁴ Ел-Бухари с Фетхом (2/284), бр. 796.

роб може изговорити, а сви смо ми Твоји робови. Што Ти даш, нико не може спречити; а што Ти ускратиш, нико не може дати. Ниједном богаташу његово богатство неће користити код Тебе.»¹

19. Молитв сеџде

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»

„Слављен нека је мој Узвишени Господар (субхане раббијел-а'ла)“

Три пута.²

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي.»

„Величанствен си Ти, Господару наш, и Теби нека је хвала. Аллаху, опрости ми.“³

«سُبُّوْهُ، قُدُّوْهُ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ.»

„Суббухун Куддусун, Раббул-мелаикети вер-рух (Свети и Слављени, Господар мелека и Џибрила).“⁴

«اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ.»

¹ Муслим (1/346), бр. 477.

² Бележе га аутори Сунена и Ахмед: Ебу Давуд бр. 870, Тирмизи бр. 262, Несаи бр. 1007, Ибн Маџе бр. 897, и Ахмед бр. 3514. Види: Сахих Тирмизи (1/83).

³ Ел-Бухари, бр. 794; Муслим, бр. 484; претходно, бр. 34.

⁴ Бележи Муслим (1/533) бр. 487, Ебу Давуд, бр. 872, а претходно под бр. 35.

„Аллаху драги, Теби се клањам, у Тебе верујем и Теби се покоравам. Лице моје на сеџду пада Ономе који га је створио, уобличио и дао му слух и вид. Благословљен је Allah, најбољи Створитељ.“¹

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ».

„Слављен нека је Господар силе, власти, величине и величанства.“²

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ: دِقَّةَ وَجِلِّهِ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ».

„Аллаху, опрости ми све грехе, мале и велике, раније и касније, јавне и тајне.“³

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ».

«Заштити ме Твојим задовољством од Твоје срџбе, Твојим опростом од Твоје казне, Тобом од Тебе. Ја не умет изразити своју хвалу према Теби, Ти си онакав како си Себе похвалио!»⁴

20. Дова која се учи на седењу између две сеџде.

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي».

¹ Муслим (1/534), бр. 771, и други.

² Ебу Давуд (1/230) бр. 873, Несائي бр. 1131, Ахмед бр. 23980, а веродостојним га оценио шејх Албани у Сахиху Ебу Давуда (1/166), а претходно је наведен под бр. (37)

³ Муслим (1/230), бр. 483.

⁴ Муслим, (1/352), бр. 486.

„Господару, опрости ми, Господару, опрости ми.“¹

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْقِنِي.»

„Господару, опрости ми, смилуј ми се, упути ме, ојачај ме, даруј ми спас, опскрби ме и уздигни ме.“²

21. Молитва тилавет-сецде

«سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»

„Лице моје сецду чини Ономе Који га је створио, и Који му је отворио слух и вид Својом моћи и снагом, па нека је узвишен Аллах, најлепши Створитељ!“

[Ел-Му'минун, 14]³

«اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَصَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ.»

„Господару, запиши ми њоме код Себе награду, скини са мене њоме грех, и учини је за мене код

¹ Ебу Давуд (1/231), бр. 874, и Ибн Маџе, бр. 897, и погледај: Сахих Ибн Маџе (1/148).

² Бележе га аутори Сунена, осим Несаија: Ебу Давуд (1/231) бр. 850, Тирмизи бр. 284 и 285, и Ибн Маџе бр. 898, види: Сахих Тирмизи (1/90), и Сахих Ибн Маџе (1/148).

³ Ет-Тирмизи, 2/474, бр. 3425; Муснед, Ахмед, 6/30, бр. 24022; ел-Хаким, који га је оценио веродостојним, с чиме се сложио и ез-Зехеби (1/220), а додатак је од њега.

Себе ризницом, и прими је од мене као што си је примио од Свога роба Давуда.“¹

22. Тешеххуд

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

„Ет-техијату лиллахи вес-салавату вет-тајџибату, ес-селаму алејке ејјухен-небијју ве рахметуллахи ве берекатуху, ес-селаму алејна ве 'ала 'ибадиллахис-салихин, ешхеду ен ла илахе иллаллах, ве ешхеду енне мухаммеден абдуху ве расулуху.“ „Најлепши селами Аллаху, благослови; нека је селам на тебе, Веровесниче, Аллахова милост и Његова благодат; нека је мир и нама и добрим Аллаховим робовима. Сведочим да нема бога осим Аллаха и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Његов Посланик.“²

23. Доношење салавата на Посланика, саллалаху алејхи ве селлем, након тешхеда.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

¹ Ет-Тирмизи, 2/473, бр. 579; хадис су веродостојним оценили ел-Хаким и ез-Зехеби, 1/219.

² Ел-Бухари уз Фетху-л-Бари (2/311), бр. 831; Муслим (1/301), бр. 402.

„Аллахумме салли 'ала Мухаммедин ве 'ала аали Мухаммед, кема саллејте 'ала Ибрахима ве 'ала аали Ибрахим, иннеке хамидун меџид. Аллахумме барик 'ала Мухаммедин ве 'ала аали Мухаммед, кема баректе 'ала Ибрахима ве 'ала аали Ибрахим, иннеке хамидун меџид.“ „Аллаху мој, донеси салават на Мухаммеда и на његову породицу као што си донео салават на Ибрахима и на његову породицу. Заиста си Ти Хваљени и Слављени. Аллаху мој, благослови Мухаммеда и његову породицу као што си благословио Ибрахима и његову породицу. Заиста си Ти Хваљени и Слављени.“¹

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Аллаху мој, донеси салават на Мухаммеда и на његове супруге и његово потомство, као што си донио салават на Ибрахимову породицу, и благослови Мухаммеда и његове супруге и његово потомство, као што си благословио Ибрахимову породицу. Заиста си Ти Хваљени и Слављени.»²

¹ Ел-Бухари, Фетх (6/408), бр. 3370; Муслим, бр. 406.

² Ел-Бухари (6/407), бр. 3369; Муслим (1/306), бр. 407, а текст је Муслимов.

24. Учење молитве након задњег тешехуда (седења у намазу), пре предаје селама.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

«Боже мој, тражим заштиту код Тебе од казне у гробу, од цехеннемске казне, од кушње живота и смрти, и од кушње Месиха Деџала.»¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ».

«Аллаху мој, Теби се утечем од патње у кабуру, и Теби се утичем од искушења Месиха Деџала, и Теби се утичем од искушења живота и смрти. Аллаху мој, Теби се утичем од греха и дуга.»²

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفُ رَ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

„Аллаху мој, заиста сам себи починио велику неправду, а грехе не опрашта нико осим Тебе. Од Себе ми подари опрост и смилуј ми се, Ти си заиста Онај Који много прашта и Самилостан је.“³

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

¹ Ел-Бухари (2/102), бр. 1377; Муслим (1/412), бр. 588, а текст је Муслимов.

² Ел-Бухари (1/202), бр. 832; Муслим (1/412), бр. 587.

³ Ел-Бухари (8/168), бр. 834; Муслим (4/2078), бр. 2705.

„Господару, опрости ми раније и касније грехе, оно што учиних тајно и јавно, оно што сам неодмерено урадио и оно што Ти боље знаш од мене самога. Ти си Први и Последњи; нема Бога осим Тебе.“¹

«اللَّهُمَّ أَعْيِي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ».

„Аллаху мој, помози ме да Те спомињем, да Ти захваљујем и на најлепши начин да Ти ибадетим.“²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ».

„Господару, Теби се склањам од шкртости, и Теби се склањам од кукавичлука, и Теби се склањам од тога да будем враћен у најдубљу старост, и Теби се склањам од искушења овог света и казне у кабуру.“³

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ».

„Аллаху мој, молим Те за рај и утичем Ти се од Ватре.“⁴

«اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَخْبِئْنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتِكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ

¹ Муслим, (1/534), бр. 771.

² Ебу Давуд (2/86), бр. 1522, и Несаи (3/53), бр. 2302, а веродостојним га оценио шејх Албани у Сахиху Ебу Давуда (1/284).

³ Ел-Бухари, бр. 2822 и 6390.

⁴ Ебу Давуд, бр. 792, и Ибн Маџе, бр. 910, види и: Сахих Ибн Маџе (2/328).

كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ فُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْنِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدًاءَ مُهْتَدِينَ».

„Аллаху мој, Твојим знањем о скривеном и Твојом моћи над створењима, поживи ме све док знаш да је живот добар за мене, и усмрти ме ако знаш да је смрт боља за мене. Аллаху мој, тражим од Тебе страхопоштовање према Теби и тајно и јавно, и тражим од Тебе да говорим истину и у задовољству и у срџби, и тражим од Тебе умереност и у богатству и у сиромаштву, и тражим од Тебе благодат која не нестаје, и тражим од Тебе радост која не престаје, и тражим од Тебе задовољство након Твоје одредбе, и тражим од Тебе угодан живот после смрти, и тражим од Тебе сласт гледања у Твоје лице, и чежњу за сусретом с Тобом, без штетне невоље и без искушења које у заблуду одводи. Аллаху мој, украси нас украсом имана, и учини нас онима који упућују и који су упућени.»¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

«Господару, заиста Те молим, о Аллаху, Ти Који си Један, Једини, Уточиште свему, Који ниси

¹ Бележи Несаи (3/54) (55) бр. 1304, и Ахмед (4/364) бр. 21666, а веродостојним га оценио Албани у делу Сахиху-н-Несаи (1/281).

родио и рођен ниси, и Коме нико раван није, да ми опростиш грехе моје, јер Ти си заиста Онај Који много прашта и Самилостан је.»¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ».

„Аллаху, Теби припада сва хвала, нема истинског бога осим Тебе, Јединога, Ти немаш судруга, Ти си Онај Који пуно дајеш. О Створитељу небеса и Земље, о Власниче величанства и племенитости, о Живи, о Вечни, од Тебе тражим рај и утичем Ти се од Ватре.“²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ».

„О Аллаху, молим Те, јер ја сведочим да си Ти Аллах, нема истинског бога осим Тебе, Једини, Уточиште свему, Који није родио и рођен није, и Коме нико раван није.“³

¹ Бележи Несаи (3/52) бр. 1300, и ово је његова верзија, и Ахмед (4/338) бр. 18974, а веродостојним га оценио Албани у делу Сахих Несаи (1/280).

² Ебу Давуд, бр. 1495; ет-Тирмизи, бр. 3544; Ибн Маџе, бр. 3858; ен-Несаи, бр. 1299. Видети: Сахих Ибн Маџе (2/329).

³ Ебу Давуд (2/62) бр. (1493), Тирмизи (5/515) бр. (3475), Ибн Маџе (2/1267) бр. (3857), ен-Несаи бр. (1300) с истим текстом, и Ахмед бр. (18974). Веродостојним га је оценио ел-Албани у Сахику ен-Несаија (1/280), види и: Сахих Ибн Маџе (2/329) и Сахих ет-Тирмизи (3/163).

25. Зикрови који се уче након селама у намазу.

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ»

Молим Аллаха за опрост

Три пута.

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ».

Аллахумме ентес-селама, ве минкес-селама. Тебаректе ја зел-џелали вел-икрам. (Боже, Ти си Спас и од Тебе је спас. Узвишен си, о Величанствени и Племенити.)¹

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга. Њему припада власт и Њему припада захвала, и Он је Свемогући.“

Три пута.

اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

„О Аллаху, нико не може ускратити оно што Ти даш, нити може дати оно што Ти ускратиш, и не користи имућноме његова имућност пред Тобом.“²

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَهُ النُّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ».

¹ Муслим (1/414), бр. 591.

² Ел-Бухари (1/255), бр. 844; Муслим (1/414), бр. 593, а део у угластим заградама је додатак од Ел-Бухарија, бр. 6473.

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга. Њему припада власт и Њему припада захвала, и Он је Свемогући. Нема моћи ни снаге осим код Аллаха. Нема истинског бога осим Аллаха, и не обожавамо никога осим Њега. Њему припада благодат и Њему припада добротинство, и Њему припада најлепша похвала. Нема истинског бога осим Аллаха, искрено Њему веру посвећујемо, макар неверницима било мрско.“¹

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

„Слављен нека је Аллах, хвала Аллаху и Аллах је највећи.“

Тридесет и три пута.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга. Њему припада власт и Њему припада захвала, и Он је Свемогући.“²

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ 1 اللَّهُ الصَّمَدُ 2 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ 3 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ 4)

Реци: „Он је Аллах - Један!

Аллах је Уточиште сваком.

Није родио и рођен није,

и нико Му раван није!“

¹ Муслим (1/415), бр. 594.

² Муслим (1/418), под бр. 597, у којем стоји: „Ко то каже на крају сваког намаза, опроштени су му греси, па макар их било колико је морске пене.“

[Ел-Ихлас: 1-4]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ 1 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ 2 وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ 3 وَمِنْ
شَرِّ النَّفَّاثِ فِي الْعُقَدِ 4 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ 5

Реци: „Тражим уточиште код Господара свитања,

од зла онога што је Он створио
и од зла мркле ноћи кад разастре тмине
и од зла оних које дувају у чворове,
и од зла завидника кад завиди“

[Ел-Фелек: 1-5]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ 1 مَلِكِ النَّاسِ 2 إِلَهِ النَّاسِ 3 مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ 4 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ 5 مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ 6﴾

Реци: „Тражим уточиште код Господара људи,

Владара људи

Бога људи

од зла оног који уноси зле мисли па се
сакрије,

који зле мисли уноси у срца људи;

од духова и људи.“

[Ен-Нас: 1-6]

Ово треба проучити након сваког намаза.¹

¹ Ебу Давуд (2/86), бр. 1523, Тирмизи, бр. 2903, и Несаи (3/68), бр. 1335, и види: Сахих Тирмизи (2/8). Ове три суре називају се: Ел-Муаввизат. Види: Фетху-л-Бари (9/62).

﴿إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (255)

„Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и Самоопстојећи Одржаватељ! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима без Његовог допуштења?! Он зна шта је било пре и шта ће да буде после њих и они не могу да обухвате од Његовог знања осим колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и небеса и Земљу и Њему није тешко да их одржава! Он је Свевишњи и Величанствени!“

[Ел-Бекаре: 255] Након сваког намаза.¹

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга, Њему припада власт и Њему припада захвала, Он оживљава и усмрћује, и Он је Свемогући.“

¹ „Онога ко проучи овај ајет након сваког намаза, од уласка у рај дели га само смрт.“ Бележе га Ен-Несаи у „Амелул-јевми вел-лејле“, бр. (100), и Ибн ес-Сунни, бр. (121). Веродостојним га је оценио Ел-Албани у „Сахихул-џами“ (5/339), и у „Силсилетул-ехадисис-сахиха“ (2/697), бр. (972).

Десет пута после акшам-намаза и сабах-намаза.¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

„Аллаху мој, тражим од Тебе корисно знање, добру опскрбу и примљено дело“

بَعْدَ السَّلَامِ مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ.

После предаје селам са сабах-намаза.²

26. Дова која се учи приликом истихара-намаза

Џабир б. Абдуллах, радијаллаху анхума, казао је: „Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, поучавао нас је истихари у свим стварима, као што нас је поучавао некој сури из Кур'ана, говорећи:

«إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لْيَقُلْ:

Када неко од вас науми да уради неки посао, нека клања два реката мимо фарза, затим нека каже:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ؛ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَأَجَلِهِ - فَأَقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ

¹ Ет-Тирмизи, бр. 3474; Муснед, Ахмед, бр. 17990; погледати извор у Задул-ме'ад (1/300).

² Ибн Маџе, бр. 925, и Несаи у Амелу-л-јевми ве-л-лејлети, бр. 102; види: Сахих Ибн Маџе (1/152), и Меџмеу-з-зеваид (10/111), а биће наведен и под бр. 95.

شَرُّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي
وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ».

‘Боже, Твојим знањем од Тебе тражим најбољи избор, и Твојом моћи од Тебе тражим снагу, и молим Те за Твоју велику доброту; јер Ти можеш, а ја не могу, Ти знаш, а ја не знам, и Ти си Познавалац свега скривеног. Боже, ако је ова ствар – и нека именује своју потребу – добра за мене у мојој вери, мом животу и исходу моје ствари – или је рекао: у њеном скором и касном исходу – онда ми је одреди, олакшај ми је, а затим ми је благослови. А ако је ова ствар лоша за мене у мојој вери, мом животу и исходу моје ствари – или је рекао: у њеном скором и касном исходу – онда је одврати од мене и мене одврати од ње, и одреди ми добро где год било, а затим ме учини задовољним тиме.’”¹

Неће се кајати онај ко тражи упуту од Створитеља, посаветује се са верницима и буде постојан у свом послу, јер је Аллах Узвишени рекао:

﴿...وَسَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ...﴾.

„...и договарај се са њима. А када се одлучиш, ослони се на Аллаха...”²

¹ Ел-Бухари, 7/162, бр. 1162.

² Али Имран, 159.

27. Јутарњи и вечерњи зикрови

«Хвала Аллаху Једином, и нека је салават и мир на последњег Посланика.»¹

Утичем се Аллаху од проклетог шејтана.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (255)

„Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и Самоопстојећи Одржаватељ! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима без Његовог допуштења?! Он зна шта је било пре и шта ће да буде после њих и они не могу да обухвате од Његовог знања осим колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и небеса и Земљу и Њему није тешко да их одржава! Он је Свевишњи и Величанствени!“

¹ Од Енеса, радијаллаху анху, се преноси да је Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао: „Да седим са људима који спомињу Узвишеног Аллаха од сабах-намаза па све док сунце не изађе, драже ми је него да ослободим четворицу Исмаилових потомака. И да седим са људима који спомињу Аллаха од икиндије-намаза па све док сунце не зађе, драже ми је него да ослободим четворицу.“

Хадис бележи Ебу Давуд, бр. 3667, а Албани га је оценио добрим (хасен) у Сахиху Еби Давуд (2/698).

[Ел-Бекара: 255]¹

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ 1 اللَّهُ الصَّمَدُ 2 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ 3 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

Реци: „Он је Аллах - Један!

Аллах је Уточиште сваком.

Није родио и рођен није,

и нико Му раван није!“

[Ел-Ихлас: 1-4]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ 1 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ 2 وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ 3 وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثِ فِي الْعُقَدِ 4 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ 5﴾

Реци: „Тражим уточиште код Господара свитања,

од зла онога што је Он створио

и од зла мркле ноћи кад разастре тмине

и од зла оних које дувају у чворове

и од зла завидника кад завиди.“

[Ел-Фелек: 1-5]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ 1 مَلِكِ النَّاسِ 2 إِلَهِ النَّاسِ 3 مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ 4 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ 5 مِنَ الْغِنَةِ وَالنَّاسِ 6﴾

Реци: „Тражим уточиште код Господара људи,

Владара људи,

¹ „Ко то изговори ујутро, биће заштићен од џина све до вечери, а ко то изговори увече, биће заштићен од њих све до јутра.“ (Бележи га Ел-Хаким (1/562). Веродостојним га је оценио Ел-Албани у Сахихут-тергиби вет-терхиб (1/273) и приписао га Ен-Несаију и Ет-Таберанију, рекавши: „Таберанијев ланац преносилаца је добар.“)

Бога људи,
од зла оног који уноси зле мисли па се
сакрије,
који зле мисли уноси у срца људи;
од духова и људи.“

[Ен-Нас: 1-6] Три пута¹

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ».

«Осванули смо а Аллах и ујутру над свиме има власт, хвала Аллаху, нема другог Бога осим Аллага Једног, Који нема судруга, Њему припада сва власт и захвала, и Он све може, Господару, подари ми добро овог дана и добро после њега, и сачувај ме зла овог дана и зла након њега, Господару, утичем Ти се од лењости и тешке старости, Господару, утичем Ти се од цехеннемске казне и од кабурске казне.»²

А када би наступило вече, проучио би:

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا

¹ „Ко их изговори три пута ујутро и навече, биће му довољне од свега.“ Бележи Ебу Давуд (4/322), бр. 5082, и Тирмизи (5/567), бр. 3575. Видети: Сахих Тирмизи (3/182).

² Муслим (4/2088), бр. 2723.

بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ».

«Ушли смо у ноћ, а Аллах и ноћу над свиме има власт. Хвала Аллаху и нема бога осим Њега Јединог, Који друга нема. Њему припада сва власт и свака хвала и Он над свачим има моћ. Аллаху мој, тражим од Тебе добро које је у овој ноћи, и добро онога што је после ње, и утичем Ти се од зла које је у овој ноћи, и зла онога што је после ње. Господару мој, Теби се склањам од лењости и погубне охолости. Теби се склањам од џехенемске казне и кабурске казне.»¹

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أُمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ».

«Аллаху, Ти дајеш да осванемо, Ти дајеш да омркнемо, Ти дајеш да живимо, Ти дајеш да умиремо и Теби се враћамо.»²

А када би наступило вече, проучио би:

«اللَّهُمَّ بِكَ أُمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ».

«Аллаху, Ти дајеш да омркнемо, Ти дајеш да осванемо, Ти дајеш да живимо, Ти дајеш да умиремо и Теби се враћамо.»³

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ».

¹ Претходни извор.

² Ет-Тирмизи (5/466), бр. 3391, види: Сахих ет-Тирмизи (3/142).

³ Претходни извор.

«Аллахумме Енте Рабби, ла илахе илла Енте, халактени, ве ене 'абдуке, ве ене 'ала 'ахдике ве ва'дике местета'ту, е'узу бике мин шерри ма сана'ту, ебу'у¹ леке би ни'метике 'алејје, ве ебу'у би зенби, фагфир ли фе иннеху ла јагфиру-з-зунубе илла Енте. (Аллаху мој, Ти си мој Господар, нема истинског бога осим Тебе, Ти си ме створио и ја сам Твој роб, испуњавам завет дат Теби и радим на заслуживању Твог обећања колико могу, Теби се утичем од зла које сам урадио, признајем Твоје благодати према мени, и Теби признајем свој грех, па ми опрости, јер грехе не опрашта нико осим Тебе!))»²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ، وَأَشْهَدُ خَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

«Аллаху, освануо сам и позивам за сведока Тебе, носиоце Твога Арша, Твоје анђеле и сва Твоја створења, да си Ти Аллах, да нема истинског божанства осим Тебе Јединог, Који немаш судруга, и да је Мухаммед Твој роб и Твој посланик.»

Четири пута.³

¹ Потврђујем и признајем.

² „Ко изговори ову молитву увече, чврсто верујући у њу, па умре те ноћи, биће један од становника раја, а исто је и када осване.“ (Бележи Бухари, 7/150, бр. 6306).

³ „Ко је изговори ујутро или навече четири пута, Аллах ће га ослободити Ватре.“

А када би дочекао вече, проучио би:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ أَشْهَدُكَ، وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

„Аллаху, омркнуо сам и позивам за сведока Тебе, носиоце Твога Арша, Твоје анђеле и сва Твоја створења, да си Ти Аллах, да нема истинског божанства осим Тебе Јединог, Који немаш судруга, и да је Мухаммед Твој роб и Твој посланик.»

Четири пута¹

«اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَالْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ».

„Аллаху, свака благодат која је јутрос задесила мене или било кога од Твојих створења, од Тебе је јединог, Ти немаш друга и сувласника. Зато Теби припада сва хвала и сва захвалност.“²

Бележе га Ебу Давуд (4/317, бр. 5071), ел-Бухари у Ел-Едебул-муфреду (бр. 1201), ен-Несаи у делу 'Амелул-јевми вел-лејлети (бр. 9) и Ибнус-Сунни (бр. 70). Шејх Ибн Баз, рахимехуллах, оценио је добрим сенеде Ен-Несаија и Ебу Давуда у делу Тухфетул-ахјар (стр. 23).

¹ Претходни извор.

² „Онај ко изговори ове речи када осване, одужио се захвалом за свој дан, а ко је изговори када омркне, одужио се захвалом за своју ноћ.“ Бележи Ебу Давуд (4/318, бр. 5075), Ен-Несаи у делу „Амелул-јевми вел-лејлети“, бр. 7, Ибнус-Сунни, бр. 41, и Ибн Хиббан у „Мевриду“, бр. 2361. Ибн Баз, рахимехуллах, сенед овог

А када би наступило вече, проучио би:

«اللَّهُمَّ مَا أَمْسَى بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَالِكَ
الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ».

„Аллаху, свака благодат која је вечерас задесила мене или било кога од Твојих створења, од Тебе је јединог, Ти немаш друга и сувласника. Зато Теби припада сва хвала и сва захвалност.“¹

«اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

„Господару, подари ми благостање у мом телу, Господару, подари ми благостање у мом слуху, Господару, подари ми благостање у мом виду. Нема бога осим Тебе. Аллаху, Теби се утичем од неверства и сиромаштва, и утичем Ти се од патње у кабуру. Нема бога осим Тебе.“

Три пута.²

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

хадиса оценио је добрим (хасен) у делу „Тухфетул-ахјар“ (стр. 24).

¹ Претходни извор.

² Ебу Давуд (4/324, бр. 5092), Ахмед (5/42, бр. 20430), Ен-Неса'и у делу „Амелул-јевм вел-лејле“ (бр. 22), Ибн ес-Сунни (бр. 69) и ел-Бухари у делу „Ел-Едебул-муфред“ (бр. 701), а његов сенед је добрим оценио Ибн Баз, рахимехуллах, у делу „Тухфетул-ахјар“ (стр. 26).

„Довољан ми је Аллах, нема бога осим Њега, у Њега се уздам, и Он је Господар Арша величанственог.“

Седам пута.¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ: فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.»

„Аллаху, молим заштиту Твоју на дуњалуку и на ахирету. Аллаху, молим опрост и заштиту Твоју у породици и имовини својој. Аллаху, покриј моја срамна дела и умири моју бојазан. Аллаху, сачувај ме с моје предње стране, те од свега што ме може задесити с леђа, с десне или леве стране и одозго. Призивам Твоју величину да не будем нападнут одоздо.“²

«اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ، وَأَنْ أَقْرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ.»

¹ „Ко изговори ове речи седам пута када осване и када омркне, Аллах ће му бити довољан за бриге овог и будућег света.“ Јадис је забележио Ибнус-Сунни (бр. 71) као мерфу-хадис, а Ебу Давуд (4/321, бр. 5081) као мевкуф-хадис, чији су ланац преносилаца веродостојним оценили Шуајб и Абдулкадир ел-Арнаут. Погледати: Задул-меад (2/376).

² Ебу Давуд, бр. 5074, и Ибн Маџе, бр. 3871, и види: Сахих Ибн Маџе (2/332).

«Аллаху, познаваоче видљивог и невидљивог, Створитељу небеса и Земље, Господару свега и власниче, сведочим да нема другог бога осим Тебе. Утичем се Теби од зла самога себе, од зла шејтана и његове замке, и да учиним зло самоме себи, или га нанесем неком муслиману.»¹

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

„У име Аллаха, са чијим именом никакво зло ни на Земљи ни на небесима неће наудити, и Он све чује и све зна.“

Три пута.²

«رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا»

„Задовољан сам Аллахом као Господаром, исламом као вером и Мухамедом, саллаллаху алејхи ве селлем, као послаником.“

Три пута.³

¹ Ет-Тирмизи, бр. 3392; Ебу Давуд, бр. 5067; Види: Сахих ет-Тирмизи (3/142).

² „Ко изговори ове речи три пута ујутро и три пута увече, ништа му неће наудити.“ Ебу Давуд, бр. 5088; ет-Тирмизи, бр. 3388; Ибн Маџе, бр. 3869; и Ахмед, бр. 446. Види: Сахих Ибн Маџе (2/332), а његов ланац преносилаца добрим је оценио Ибн Баз, Аллах му се смиловао, у делу Тухфетул-ахјар (стр. 39).

³ «Ко изговори ове речи три пута ујутро и три пута навече, Аллах се обавезао да ће га на Судњем дану учинити задовољним.» Ахмед (4/337), бр. 18967; Ен-Несаји у делу Амелу-л-јевми ве-л-лејлети, бр. 4; Ибн ес-

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرَفَةً عَيْنٍ».

„О Живи, о Вечни, Твојом милошћу тражим помоћ, поправи сва моја стања и немој ме препустити самом себи ни на тренутак.“¹

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَاتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ».

«Осванули смо и осванула је власт Аллахова, Господара светова. Аллаху мој, тражим од Тебе добро овог дана: његову победу, помоћ, светло, благослов и упуту. Утичем Ти се од зла које је у њему и зла које долази после њега.»²

А када би наступило вече, проучио би:

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ: فَتَحَهَا، وَنَصْرَهَا، وَنُورَهَا، وَبَرَكَاتَهَا، وَهُدَاهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا».

«Омркли смо и омркла је власт Аллахова, Господара светова. Аллаху мој, молим Те за добро ове ноћи: њену победу, њену помоћ, њено светло, њен благослов и њену упуту, и утичем

Сунни, бр. 68; Ебу Давуд (4/318), бр. 1531; Ет-Тирмизи (5/465), бр. 3389. А добрим га је оценио Ибн Баз, Аллах му се смисловао, у делу Тухфету-л-ахјар (стр. 39).

¹ Бележи га Ел-Хаким и веродостојним га оценио, а Зехеби се с њим сложио (1/545), и види: Сахиху-т-тергиб ве-т-терхиб (1/273).

² Ебу Давуд (4/322), бр. 5084; иснад су добрим оценили Шуајб и Абдулкадир ел-Арнаут у рецензији и валоризацији Задул-ме'ада (2/373).

Ти се од зла онога што је у њој и од зла онога што је после ње.»¹

«أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ».

«Осванули смо на природној вери ислама, и на речи искрености, и на вери нашег веровесника Мухамеда, саллаллаху алејхи ве селлем, на вери нашег оца Аврама, који је био правоверан, предан, и није био од многобожаца.»²

А када би дочекао вече, проучио би:

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ».

«Омркнули смо на природној вери ислама, и на речи искрености, и на вери нашег веровесника Мухамеда, саллаллаху алејхи ве селлем, на вери нашег оца Аврама, који је био правоверан, предан, и није био од многобожаца.»³

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»

„Слава Аллаху и хвала Њему.“

Сто пута.⁴

¹ Претходни извор.

² Муснед, Ахмед, 3/406 и 407, бр. 15360 и 15563, и Ибн Сунни, Амелул-јевм ве ел-лејле, бр. 34, и видети: Сахиху-л-џами, 4/209.

³ Претходни извор.

⁴ «Ко изговори ове речи сто пута ујутру и увече, на Судњи дан нико неће доћи с бољим делом од онога што је он

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»
„Нема истинског бога осим јединог Аллаха,
Који нема судруга. Њему припада власт и Њему
припада захвала, и Он је Свемогући.“

Десет пута

¹, или једанпут у случају лењости.²

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»
„Нема истинског бога осим јединог Аллаха,
Који нема судруга, Њему припада власт и Њему
припада захвала, и Он је Свемогући.“

Сто пута ујутро.³

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزَنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ»

учинио, осим онај ко је рекао исто колико и он, или
више од њега.» Муслим (4/2071), бр. 2692.

¹ Ен-Несаји у Амелул-јевми ве ел-лејле, бр. 24; и види:
Сахиху-т-тергиби ве-т-терхиби (1/272), и Тухфету-л-
ахјар од Ибн База, рахимехуллах, (стр. 44), и види њену
вредност на стр. 146, хадис бр. 255.

² Ебу Давуд, бр. 5077; Ибн Маџе, бр. 3798; Муснед, Ахмед,
бр. 8719; види: Сахих ет-Тергиб вет-Терхиб (1/270),
Сахих Ебу Давуд (3/957), Сахих Ибн Маџе (2/331),
Задул-ме'ад (2/377).

³ «Ко каже ове речи сто пута у току дана, то ће му бити као
да је ослободио десет робова; биће му уписано сто
добрих дела и избрисано сто лоших дела; и биће му
штит од шејтана тог дана све до заласка сунца. И нико
неће доћи с бољим делом од онога што је он учинио,
осим онога ко је учинио више од тога». Бухари(4/95) бр.
(3293), и Муслим, (4/2071) бр. (2691).

«Слављен је Аллах и Њему припада хвала, онолико пута колико има Његових створења, онолико колико је Он задовољан, онолико колико је тежак Његов Арш и колико има мастила којим су исписане Његове речи!»

Три пута ујутру.¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

„Аллаху мој, тражим од Тебе корисно знање, честиту опскрбу и примљено дело.“

Када осване.²

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»

„Тражим опрост од Аллаха и кајем Му се.“

Стотину пута у једном дану.³

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»

„Утичем се савршеним Аллаховим речима од зла онога што Он ствара.“

Три пута када омркне.⁴

¹ Муслим (4/2090), бр. 2726.

² Бележи Ибн Сунни у 'Амелул-јевми ве ел-лејле' бр. 54, и Ибн Маџе бр. 925, а добрим га оценили Абдулкадир и Шуајб ел-Арнаут у рецензији и валоризацији 'Задул-ме'ада (2/375), и већ је наведен под бр. 73.

³ Ел-Бухари, бр. 6307; Муслим, бр. 2702.

⁴ „Ко изговори ове речи навече три пута, неће му наудити отров те ноћи.“ Ахмед (2/290), бр. 7898; ен-Несаи у дјелу Амелул-јевми ве ел-лејле, бр. 590; Ибн ес-Сунни, бр. 68. Види: Сахиху-т-Тирмизи (3/187), Сахиху Ибн Маџе (2/266) и Тухфетул-ахјар од Ибн База (стр. 45).

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ»

„Аллахумме салли ве селлим 'ала небијјина Мухаммед.“ (Аллаху, донеси салават и селам на нашег веровесника Мухаммеда)

Десет пута.¹

28. Зикрови пред спавање

(Спојио би Посланик дланове, затим у њих дуноу, па у њима проучио:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ 1 اللَّهُ الصَّمَدُ 2 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ 3 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ 4﴾

Реци: „Он је Аллах - Један!

Аллах је Уточиште сваком.

Није родио и рођен није,

и нико Му раван није!“ [Ел-Ихлас: 1-4]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ 1 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ 2 وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ 3 وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثِ فِي الْعُقَدِ 4 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ 5﴾

Реци: „Тражим уточиште код Господара свитања,

од зла онога што је Он створио

и од зла мркле ноћи кад разастре тмине

и од зла оних које дувају у чворове,

и од зла завидника кад завиди “

[Ел-Фелек: 1-5]

¹ „Ко на мене ујутру донесе десет салавата и навечер десет, заслужиће моје заузимање на Судњем дану.“ Бележи Таберани са два сенеда, од којих је један добар. Видети: Меџмеуз-зеваид (10/120), и Сахихут-Тергиб вет-Терхиб (1/273).

﴿قُلْ أَعوذُ بِرَبِّ النَّاسِ 1 مَلِكِ النَّاسِ 2 إِلَهِ النَّاسِ 3 مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ 4 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ 5 مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ﴾ 6

Реци: „Тражим уточиште код Господара
људи,

Владара људи

Бога људи

од зла оног који уноси зле мисли па се
сакрије,

који зле мисли уноси у срца људи;

од духова и људи.“

[Ен-Нас: 1-6]

Затим њима потре по телу колико год може,
почевши од главе, лица и предњег дела тела. (То
чини три пута)¹

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ 255

„Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и
Самоопстојећи Одржаватељ! Не обузима Га ни
дремеж ни сан! Његово је оно што је на
небесима и на Земљи! Ко може пред Њим да се
заузима без Његовог допуштења?! Он зна шта је
било пре и шта ће да буде после њих и они не
могу да обухвате од Његовог знања осим
колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и

¹ Ел-Бухари, бр. 5017; Муслим, бр. 2192.

небеса и Земљу и Њему није тешко да их одржава! Он је Свевишњи и Величанствени!“

[Ел-Бекара: 255]¹

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَكِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ
رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ 285 لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ 286﴾

Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господара, а и верници, сваки од њих верује у Аллаха, и анђеле Његове, и Књиге Његове, и посланике Његове: „Ми међу посланицима Његовим не правимо разлику!“ И говоре: „Чујемо и покоравамо се! Молимо Те за опрост, Господару наш, а код Тебе је коначно одредиште!“

„Аллах сваку особу обавезује само онолико колике су њене могућности; у њену корист је добро које учини, а на њену штету је зло које уради. Господару наш, немој да нас казниш ако заборавимо или ненамерно погрешимо! Господару наш, не оптерети нас бременом као

¹ „Ко је проучи када легне у постељу, уз њега ће непрестано бити чувар од Аллаха и неће му се приближити шејтан све до јутра.“ (Бухарија, Фетхул-Бари, 4/487, бр. 2311).

што си оптеретио оне пре нас! Господару наш, не оптерећуј нас оним за шта немамо снаге! Преко наших греха пређи, опрости нам и смилуј нам се! Ти си наш Господар, па нас помози против народа који не верује!“

[Ел-Бекара: 285-286]¹

«بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أُمْسَكَتْ نَفْسِي فَأَرْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَحْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ».

„С Твојим се именом, Господару мој, спуштам се на бок и с њим се подижем, ако ми душу узмеш буди јој милостив, а ако је вратиш, чувај је као што чуваш Твоје добре робове.“²³

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَأَحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَأَغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَاقِبَةَ».

„Господару, Ти си створио моју душу и Ти је усмрћујеш, Теби припада њена смрт и њен живот. Ако је поживиш, сачувај је, а ако је усмртиш, опрости јој. Господару, тражим од Тебе здравље.“⁴

¹ „Ко их током ноћи проучи, биће му довољна.“ Ел-Бухари, бр. 4008; Муслим, бр. 807.

² Ел-Бухари са Фетхом (11/126), бр. 6320; Муслим (4/2084), бр. 2714.

³ «Када неко од вас устане са своје постеље, па јој се потом врати, нека истресе своју постељину три пута, и нека спомене Аллаха; јер не зна шта је на њу дошло након њега. А када легне, нека каже:..»

⁴ Бележи Муслим (4/2083) бр. 2712, Ахмед с истим текстом (2/79) бр. 5502.

«اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعُثُ عِبَادَكَ».

„О Аллаху, Господару мој, сачувај ме¹ Твоје казне на Дан када оживиш Своје робове.“²

«بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا».

„С именом Твојим, Аллаху, умирем и живим.“³

«سُبْحَانَ اللَّهِ»

Слављен нека је Аллах.

(ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ)،

(Тридесет и три пута).

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

И хвала Аллаху.

(ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ)،

(Тридесет и три пута).

وَاللَّهُ أَكْبَرُ

И Аллах је највећи.

(أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ)».

Тридесет и четири пута.⁴

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ

¹ Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, када би хтео да спава ставио би своју десну руку испод образа, а затим би проучио ову молитву.

² Ебу Давуд (4/311), бр. 5045; ет-Тирмизи, бр. 3398, види: Сахих ет-Тирмизи (3/143), Сахих Ебу Давуд (3/240).

³ Ел-Бухари, бр. 6324; Муслим, бр. 2711.

⁴ „Ко то изговори када пође у постељу, боље му је од слуге.“ Ел-Бухари, бр. 3705; Муслим, бр. 2726.

كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ».

«Аллаху, Господару седам небеса, Господару Земље и Господару Арша величанственог, наш Господару и Господару свега, Ти Који дајеш да семење и коштице проклијају, Који си спустио Теврат, Инџил и Фуркан (Кур'ан), сачувај ме од зла свега онога чиме Ти управљаш. О Аллаху, Ти си Први, пре Тебе нема ничега, Ти си Последњи, после Тебе нема ничега, Ти си Узвишени, изнад Тебе нема ничега, Ти си Блиски и ништа није ближе од Тебе, реши наш дуг и сачувај нас сиромаштва.»¹

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤَيٍّ».

«Ел-Хамду лиллахиллези ат'амена ве секана ве кефана ве авана фе кем мим мен ла кафије леху ве ла му'ви (Хваљен нека је Аллах Који нас је нахранио и напојио, заштитио и уточиште нам дао. Колико је оних који немају ни заштитника ни уточишта!)²

«اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ».

«Аллаху, Познаваоче видљивог и невидљивог, Створитељу небеса и Земље, Господару свега и

¹ Муслим (4/2084), бр. 2713.

² Муслим, 4/2085, бр. 2715.

власниче, сведочим да нема другог бога осим Тебе. Утичем се Теби од зла самог себе, и од зла шејтана и његовог ширка, и да не учиним себи зло, нити да га нанесем неком муслиману.»¹

﴿يَقْرَأُ (الْم) تَنْزِيلَ السَّجْدَةِ، وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾.

Проучит ће две суре: Ес-Сеџда и Тебареке (Ел-Мулк).²

﴿اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مُنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ﴾.

„Аллаху драги³, Теби сам душу своју предао, Теби сам своју ствар препустио, Теби сам лице своје окренуо и на Тебе сам се ослонио, из наде и страха према Теби. Нема уточишта ни спаса од Тебе осим код Тебе. Верујем у Твоју Књигу коју си објавио и у Твога Посланика којег си послао.“⁴

29. Дова када се човек преврће по ноћи.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾.

¹ Ебу Давуд (4/317), бр. 5067; Ет-Тирмизи, бр. 3629; види: Сахих ет-Тирмизи (3/142).

² Ет-Тирмизи, бр. 3404; Ен-Несаји у делу Амелу-л-јевми ве-л-лејла, бр. 707; види: Сахиху-л-џами (4/255).

³ „Када легнеш у своју постељу, узми абдест као за молитву, затим легни на своју десну страну, потом реци: ...“ Хадис.

⁴ Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је ономе ко је то казао: «Па ако умреш, умријећеш у природној вери». Ел-Бухари, бр. 6313; Муслим, бр. 2710.

„Нема Бога осим Аллаха, Јединога, Силнога, Господара небеса и Земље и онога што је између њих, Моћнога, Онога који много прашта.“¹

30. Дова у случају страха у сну и за онога кога обузме тескоба и усамљеност.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ».

«Утичем се савршеним Аллаховим речима од Његове срџбе, Његове казне и зла Његових робова, и од дошаптавања шејтана и да ми приђу.»²

31. Шта проучити после сновиђење или сна?

(Пљуцне на своју леву страну, и то три пута).³

(Тражи уточиште код Аллаха од шејтана и од зла онога што је видео) (три пута).⁴

„Нека о томе никоме не казује.“⁵

¹ Ово се изговара приликом окретања ноћу с једне на другу страну. Белжи га ел-Хаким, који га сматра веродостојним, а с њим се слаже и Ез-Зехеби (1/540); Ен-Несаји у делу Амелу-л-јевми ве-л-лејле, бр. 202; и Ибн ес-Сунни, бр. 757. И види: Сахиху-л-џами (4/213).

² Ебу Давуд (4/12), бр. 3893, и Тирмизи, бр. 3528, и види: Сахих Тирмизи (3/171).

³ Муслим, 4/1772, бр. 2261.

⁴ Муслим, 4/1772, 1773, бр. 2261 и 2262.

⁵ Муслим, 4/1772, бр. 2261 и 2263.

Окрене се са бока на којем је био.¹

„Устаће да обави молитву, ако то жели.“²

32. Кунут дова витр-намаза

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَاعْفِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ؛ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلَا يَعْزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ».

„Аллахумме-хдини фимен хедејте, ве ‘афини фимен ‘афејте, ве тевеллени фимен тевеллејте, ве барик ли фима а‘тајте, ве кини шерре ма кадајте; фе иннеке такди ве ла јукда ‘алејке, иннеху ла језиллу мен валејте, [ве ла је‘иззу мен ‘адејте], тебаректе Раббена ве те‘алејте - Аллаху, упуту ме на Прави пут са онима које си упутуио. Заштити ме са онима које си заштитио. Учини ме Теби блиским са онима које си Себи блиским учинио. Благослови ме у ономе што Си ми подарио. Сачувај ме зла у ономе што си одредио, јер Ти си онај који одређује што год хоћеш и нико Твоју одредбу не може променити. Не може бити понижен онај кога Ти штитиш, [нити може бити угледан онај против кога Ти будеш]. Наш Господару, Ти си Благословљен и Узвишен.“³

¹ Муслим, 4/1773, бр. 2261.

² Муслим, 4/1773, бр. 2263.

³ Бележе га аутори четири Сунена, Ахмед, Дарими и Бејхеки: Ебу Давуд бр. 1425, ет-Тирмизи бр. 464, Несائي бр. 1744, Ибн Маџе бр. 1178, Ахмед бр. 1718, Дарими бр.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ».

„Заштити ме Твојим задовољством од Твоје срџбе, Твојим опростом од Твоје казне, Тобом од Тебе. Ја не уmem да изразим своју хвалу према Теби, Ти си онакав како си Себе похвалио!“¹

«اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَحْفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحِقٌ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مِنْ يَكْفُرُكَ».

«Аллаху, само Тебе обожавамо, и Теби се молимо и сеџду чинимо, и Теби тежимо и хитамо, Твојој се милости надамо и од Твоје се казне бојимо, заиста, Твоја ће казна невернике стићи. Аллаху, ми од Тебе помоћ тражимо, и опрост Твој тражимо, и на добру Ти захваљујемо, не поричемо Те, и у Тебе верујемо, и Теби смо покорни, и одричемо се онога ко Те пориче.»²

1592, Хаким (3/172), и Бејхеки (2/209), а текст у загради је од Бејхекија, види: Сахих ет-Тирмизи (1/144), Сахих Ибн Маџе (1/194), и Ирваул-галил од Албанија (2/172).

¹ Бележи Ебу Давуд бр. 1427, Тирмизи бр. 3566, Несаи бр. 1746, Ибн Маџе бр. 1179, и Ахмед бр. 751. Види: Сахих Тирмизи (3/180), Сахих Ибн Маџе (1/194), и Ирваул-галил (2/175).

² Бележи Бејхеки у ес-Сунен ел-кубра, чији је ланац преносилаца оценио веродостојним (2/211), а Албани у Ирваул-галил каже: „Овај ланац преносилаца је веродостојан.“ (2/170) А он је мевкуф на Омера.

33. Зикр након селама витр-намаза.

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ»

Субханел-Меликил-Куддус. (Нека је слављен
Владар, Свети)

ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

Три пута.

وَالثَّالِثَةُ يَجْهَرُ بِهَا وَيَمْدُ بِهَا صَوْتُهُ يَقُولُ:

А трећи пут то изговара наглас и продужава
свој глас говорећи:

«رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».

«Раббил-мелаикети вер-рух.»¹

34. Дова против бриге и туге

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيبَ قَلْبِي، وَتُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي».

Аллахумме инни 'абдуке, ибну 'абдики, ибну еметике, насијети би једике, мадин фијје хукмуке, 'адлун фијје када'уке, ес'елуке би куллисмин хуве леке, семмејте бихи нефсеке, ев ензелтеху фи китабике, ев 'аллемтеху ехаден мин халкике, евиста'серте бихи фи 'илмил-гајби

¹ Ен-Несаји (3/244), бр. 1734; ед-Дарекутни (2/31); и други; додатак у угластим заградама је од Дарекутнија (2/31), бр. 2, а ланац преносилаца је веродостојан. Видети: Заду-л-меад у рецензији Шуајба ел-Арнаута и Абдулкадира ел-Арнаута (1/337).

'индеке, ен теџ'алел-Кур'ане реби'а калби, ве нуре садри, ве цела'е хузни, ве зехабе хемми.)“

„Аллаху, ја сам, заиста, Твој роб, син Твога роба и син Твоје робиње. Моја судбина је у Твојој руци, Твоја одредба се на мени спроводи, а Твоја пресуда о мени је праведна. Молим Те сваким Твојим именом којим си Себе назвао, или си га у Својој Књизи објавио, или си њему подучио некога од Својих створења, или си га задржао за Себе у Свом знању о невидљивом, да Кур'ан учиниш пролећем мога срца, светлошћу мојих груди, разгоном моје туге и нестанком моје бригае.“

1

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ».

„Господару, Теби се утечем од бригае и туге, немоћи и лењости, шкртости и кукавичлука, од тога да ме дуг оптерети и да ме људи надвладају.“²

¹ Муснед, Ахмед (1/391), бр. 3712, а веродостојним га је оценио Албани у Силсилету-с-сахиха (1/337).

² Ел-Бухари (7/158), бр. 2893; Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, често је упућивао ову дову. Видети: Ел-Бухари ме'а Фетх (11/173), а наводи се и касније на стр. 89, под бр. 137.

35. Дова приликом тегоба

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ».

„Нема бога осим Аллаха, Величанственог, Благог, нема бога осим Аллаха, Господара Величанственог Арша, нема бога осим Аллаха, Господара небеса и Господара земље и Господара Арша племенитог.“¹

«اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

„Аллаху, молим Те Твојом милошћу, немој ме препустити самом себи ни на тренутак, и поправи сва моја стања. Ти си једини истински Бог.“²

«لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ».

„Нема бога, осим Тебе, хваљен нека си, а ја сам се заиста огрешио према себи!“³

«اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا».

¹ Ел-Бухари (7/154), бр. 6345; Муслим (4/2092), бр. 2730.

² Ебу Давуд (4/324), бр. 5090., и Ахмед (5/42), бр. 20430., а Албани га је оценио добрим у делу Сахих Еби Давуд (3/959).

³ Ет-Тирмизи (5/529), бр. 3505; ел-Хаким, који га сматра веродостојним, а с њим се слаже и ез-Зехеби (1/505); видети и: Сахих ет-Тирмизи (3/168).

„Аллах, Аллах је мој Господар, не придружујем Му ништа.“¹

36. Молитва која се учи приликом сусрета са непријатељем и владарем

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ».

„Аллаху мој, Теби их препуштам и код Тебе тражим заштиту од њиховог зла.“²

«اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضِدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ».

„Аллаху, Ти си мој ослонац и помагач, уз Твоју помоћ избегавам њихове сплетке, у име Твоје крећем у борбу, и у Твоје име се борим.“³

«حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ».

„Довољан нам је Аллах и диван ли је Он заштитник.“⁴

37. Дова онога ко се боји неправде владара

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ، وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ تَنَازُوكُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

¹ Бележи Ебу Давуд (2/87) бр. 1525, и Ибн Маџе бр. 3882, и погледај: Сахих Ибн Маџе (2/335).

² Ебу Давуд (2/89), бр. 1537, а Хаким га је оценио веродостојним, што је и Зехеби потврдио (2/142).

³ Ебу Давуд (3/42), бр. 2632; Ет-Тирмизи (5/572), бр. 3584; види: Сахих ет-Тирмизи (3/183).

⁴ Ел-Бухари, бр. 4563.

„Аллаху, Господару седам небеса и Господару величанственог Арша, буди ми заштитник од тог и тог, сина тог и тог, и његових присталица међу Твојим створењима, да ме неко од њих не нападне или да се не осили. Непобедив је онај ко је под Твојом заштитом, узвишена је хвала Теби, и нема божанства осим Тебе.“¹

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمْلِكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعَنَّ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فَلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

«Аллах је највећи, Аллах је силнији од свих Својих створења, Аллах је силнији од онога чега се бојим и страхујем. Утичем се Аллаху, осим Кога другог бога нема, Који држи седам небеса да не падну на Земљу, осим с Његовом дозволом, од зла Твога роба тога и тога, и његове војске, следбеника и присталица, од цина и људи. Аллаху, буди ми заштитник од њиховог зла. Узвишена је хвала Теби, непобедив је онај ко је под Твојом заштитом, благословљено је Твоје име, и нема бога осим Тебе.»

ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

¹ Бележи Ел-Бухари у Едебул-муфреду бр. 707, а веродостојним га је оценио Ел-Албани у Сахих Едебул-муфреду бр. 545.

Три пута.¹

38. Дова против непријатеља

«اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزَلْهُمْ».
„Аллаху, Објавитељу Књиге, Брзи у обрачуну, порази савезнике, Аллаху, порази их и потреси их!“²

39. Шта каже онај ко се боји неког народа

«اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ».

«Господару, заштити ме од њих чиме год Ти хоћеш.»³

40. Молитва онога кога задеси сумња у веровање

(Утиче се Аллаху)⁴ Затим проучити дову: Аузу билахи минаш шајтанир раџим. (Утичем се Аллаху од проклетог шејтана)

„Нека престане да обраћа пажњу на оно што му шејтан дошаптава.“⁵

Затим проучити дову:

¹ Бележи Ел-Бухари у Едебул-муфреду бр. 708, а веродостојним га је оценио Ел-Албани у Сахихул-едебил-муфреду бр. 546.

² Муслим, бр. 1742.

³ Муслим (4/2300), бр. 3005.

⁴ Ел-Бухари (6/336), бр. 3276; Муслим (1/120), бр. 134.

⁵ Ел-Бухари, бр. 3276; Муслим, бр. 134.

(أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ).

Аманту биллахи ва русулих. (Верујем у Аллаха и Његове посланике.)¹

Проучи се следећи ајет:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ 3﴾

„Он је Први и Последњи, и над свиме Доминантни и у бити свега Проницљиви; и Он све зна!“ [Ел-Хади́д: 3]²

41. Молитва за отплату дуга

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ».

„Господару, учини да живим од онога што је дозвољено, а далеко од забрањеног, и обогати ме Твојом добротом како не бих зависио ни од кога другог осим од Тебе.“³

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ».

„Господару, Теби се склањам од бриге и туге, немоћи и лењости, шкртости и кукавичлука, и од тога да ме дуг оптерети и да ме људи надвладају.“⁴

¹ Муслим, 1/119-120, бр. 134.

² Ебу Давуд (4/329), бр. 5110, а Албани га је оценио добрим у Сахиху Еби Давуда (3/962).

³ Ет-Тирмизи (5/560), бр. 3563; види: Сахих ет-Тирмизи (3/180).

⁴ Ел-Бухари (7/158), бр. 2893, и раније (стр. 83), бр. 121.

42. Дова против сумњи (весвеса) у молитви (намазу) и учењу.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ،

Езуу биллахи минешшејтанирраџим. (Утичем се Аллаху од проклетог шејтана.)

وَاتَّقِ عَلَى يَسَارِكَ (ثَلَاثًا)».

И плуцнути на своју леву страну (три пута).¹

43. Молитва онога коме нешто постане тешко

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا».

„О Аллаху, ништа није лако, осим онога што Ти учиниш лаким, а Ти тугу, када хоћеш, чиниш лаком.“²

44. Шта говори и чини онај ко почини грех?

«مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ».

¹ Хадис бележи Муслим (4/1729), бр. 2203, а преноси га Усман ибн Еби ел-Ас, радијаллаху анху, а у њему се наводи: „Па сам то урадио и Аллах је то од мене одстранио.“

² Бележи Ибн Хиббан у свом Сахиху, бр. 2427 (Меварид), и Ибн ес-Сунни, бр. 351. Ел-Хафиз каже: „Овај хадис је веродостојан“, а Абдулкадир ел-Арнаут у Тахриџу-л-езкар лин-Невеви (стр. 106) сматра га веродостојним.

«Нема ниједног роба који учини грех, а затим се потпуно очисти, потом клања два реката, те затражи опрост од Аллаха, а да му Аллах неће опростити.»¹

45. Молитва за одагнање сотоне и његових дошаптавања.

(Тражење заштите код Узвишеног Аллаха од њега.)²

(Езан)³

(Зикрови и учење Кур'ана)

«لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ.»

„Не претварајте своје куће у гробља! Заиста шејтан (сотона) бежи из куће у којој се учи сура ел-Бекаре.“⁴

Шејтана, такође, прогоне: јутарњи и вечерњи зикр, зикр приликом спавања и буђења, приликом уласка у кућу и изласка из ње, приликом уласка у џамију и изласка из ње, као и други прописани зикрови, попут учења

¹ Ебу Давуд (2/86), бр. 1521, и Тирмизи (2/257), бр. 406, а Албани га је оценио веродостојним у Сахиху Еби Давуд (1/283).

² Ебу Давуд (1/203), и Ибн Маџе (1/265), бр. 807, претходно наведен под бр. (31), и видети: сура Ел-Му'минун: [97-98]

³ Муслим, бр. 389; Ел-Бухари, бр. 608.

⁴ Муслим (1/539), бр. 780.

Ајетул-Курсијје пред спавање и последња два ајета суре ел-Бекаре. Онај ко каже:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике леху, лехул мулку ве лехул хамду, ве хуве ала кулли шејин кадир. (Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга, Њему припада власт и Њему припада захвала, и Он је Свемогући.)

مِائَةً مَرَّةً، كَانَتْ لَهُ حَرًّا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ كُلَّهُ،

Сто пута, биће му штит од шејтана целог дана.¹ Такође, езан тера ђавола.

46. Молитва која се учи када се догоди нешто што му није по вољи или буде надвладан

«قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ».

„Аллах је то одредио и чини оно што Он хоће.“²

¹ Ел-Бухари (4/126), бр. 3293.

² „Јак верник је бољи и дражи Аллаху од слабог верника, а у обојици је добро. Настој да радиш оно што ће ти користити, и тражи помоћ од Аллаха и немој клонути, а када те нека недаћа погоди, немој рећи: ‘Да сам урадио тако, било би тако и тако’, него реци: ‘Аллах је одредио и урадио је шта је хтео’, јер доиста ‘да сам’ отвара шејтану могућност деловања.“ Муслим (4/2052), бр. (2664).

47. Честитање ономе коме се родило дете и његов одговор

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بِرَّهُ».

«Нека ти Аллах благослови оно што ти је даровано, да будеш захвалан Дародавцу, да (дете) достигне пуну снагу, и да будеш опскрбљен његовом добротој.»¹

Онај коме се честита одговориће му и рећи:

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللَّهُ مِثْلَهُ، وَأَجَزَلَ ثَوَابَكَ».

Барекаллаху леке ве бареке алејке, ве џазакаллаху хајрен, ве резакакаллаху мислеху, ве еџзеле севабек. (Нека Аллах и тебе благослови и Свој благослов на тебе спусти, нека те награди сваким добрим, нека и теби подари слично, и нека ти награду увелича.)²

48. Тражење заштите за децу

Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, учио је заштиту Хасану и Хусејну, нека је Бог задовољан њима.

«أَعِيذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ».

¹ Наводи се као изрека Хасана ел-Басрија. Видети: Тухфету-л-мевдуд од Ибн ел-Кајјима (20), који је приписује Ибн Мунзиру у „ел-Евсату“.

² Наводи га Невеви у „Ел-Езкару“ (стр. 349), видети: „Сахихул-езкар ен-Невеви“ од Селима ел-Хилалија (2/713), и потпуни извор хасиса налази се у делу „Ез-Зикру ве-д-дуау ве-л-илацу би-р-рука“ (1/416).

„Тражим за вас двоје заштиту Аллаховим савршеним ријечима од сваког шејтана, сваке отровне животиње и сваког урокљивог ока.“¹

49. Молитва која се учи приликом посете болеснику

«لَا بِأَسْ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

«Није ништа (није страшно), то је чишћење од греха, ако Бог да.»²

«أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

„Молим Узвишеног Аллаха, Господара величанственог Арша, да те излечи“

Седам пута.³

50. Вредност посећивања болесника

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ عَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدُوَّةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمِيتِي، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ».

¹ Ел-Бухари, 4/119, бр. 3371, од Ибн Аббаса, радијаллаху анхума.

² Ел-Бухари, Фетху-л-Бари, 10/118, бр. 3616.

³ «Нема муслимана који посети болесника којем није дошла смрт, па каже седам пута ове речи..., а да неће бити излечен.» Бележи Тирмизи (2083) и Ебу Давуд (3106). Погледати: Сахих Тирмизи (2/210) и Сахихул-џами' (5/180).

„Када човек обиђе свога брата муслимана, хода ценнетским вртовима све док не седне. Када седне, прекрије га милост. Ако га обиђе јутром, благосиља га седамдесет хиљада мелека све док не омркне, а ако га обиђе навече, благосиља га седамдесет хиљада мелека све док не сване.“¹

51. Молба болесника који је изгубио наду у живот

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى».

„Мој Аллаху, опрости ми, смилуј ми се и споји ме са часним друштвом.“²

Веровесник, саллаллаху алејхи ве селлем, је на самрти стављао своје руке у воду, па је њима потирао лице, говорећи:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

Ла илахе иллаллах. (Нема Бога осим Аллаха.)

إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكْرَاتٍ».

„Заиста смрт има своје муке.“³

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

¹ Ет-Тирмизи, бр. 969; Ибн Маџе, бр. 1442; Муснед, Ахмед, бр. 975; види: Сахих Ибн Маџе (1/244) и Сахих ет-Тирмизи (1/286), а веродостојним га је оценио и Ахмед Шакир.

² Ел-Бухари (7/10), бр. 4435; Муслим (4/1893), бр. 2444.

³ Ел-Бухари, бр. 4449 (Фетх, 8/144), а у хадису се спомиње мисвак.

„Нема бога осим Аллаха, Аллах је највећи, нема бога осим Аллаха Јединог, нема бога осим Аллаха Јединог, Који нема судруга, нема бога осим Аллаха, Њему припада власт и Њему припада захвала, нема бога осим Аллаха, и нема моћи ни снаге осим код Аллаха.“¹

52. Подсећање онога ко умире да изговори речи: ‘Ла илахе иллаллах’ (телкин)

«مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ

„Коме последње речи буду

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

‘Нема Бога осим Аллаха’

دَخَلَ الْجَنَّةَ».

ући ће у рај.“²

53. Молитва онога кога задеси несрећа

«إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْزِنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا».

„Ми смо Аллахови и Њему се враћамо, о Аллаху, награди ме у мојој несрећи и подари ми замену бољу од ње.“³

¹ Бележи Тирмизи бр. 3430, Ибн Маџе бр. 3794, а веродостојним га оценио шејх Албани, види: Сахих Тирмизи (3/152) и Сахих Ибн Маџе (2/317).

² Ебу Давуд (3/190), бр. 3116, и види: Сахих ел-Џами' (5/432).

³ Муслим, 2/632, бр. 918.

54. Молитва која се учи приликом склапања очију умрлом.

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَائِبِينَ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَرَّ لَهُ فِيهِ».

«Аллаху мој, опрости томе и томе (споменути његово име) и подигни његов степен међу упућенима, и буди заштитник његовом потомству које је остало, и опрости нама и њему, о Господару светова, и учини му гроб пространим и осветљеним.»¹

55. Молитва која се учи за умрлу особу на ценази намазу.

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]».

„Аллаху мој, опрости му лоша дела и смилуј му се, заштити га, и опрости му, и племенито га дочекај, и учини му сваки пролаз пространим, и окупај га водом, снегом и ледом, и очисти га од греха као што си очистио белу одећу од прљавштине, и замени му његов дом бољим, и његову породицу бољом, и супругу бољу од његове, и уведи га у рај, и заштити га од казне у гробу [и од казне ватром].“²

¹ Муслим (2/634), бр. 920.

² Муслим (2/663), бр. 963.

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَمَمَاتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرْنَا وَأَنْتَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ».

„Господару наш, опрости нашим живима и мртвима, и присутнима и одсутнима, и младима и старима, и мушкарцима и женама! Господару наш, кога поживиш од нас — поживи га у исламу, а кога усмртиш — усмрти га у иману! Господару наш, немој нам ускратити Своју награду и не дај да након њега скренемо у заблуду.“¹

«اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بَيْنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلُ جَوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاعْفُ رَحْمَةً لَكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ».

„Аллаху, тај, син тога и тога, је у Твом окриљу и Твојој близини, па га сачувај кабурског искушења и патње у Ватри. Ти испуњаваш Своја обећања и Истина си, па му опрости и смилуј му се, јер Ти си Онај Који прашта и Који је милостив.“²

«اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ احتَاجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا قَرَدٌ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ».

„Господару, Твоме робу и сину Твоје робиње потребна је Твоја милост, а Ти си независан од

¹ Ебу Давуд, бр. 3201; ет-Тирмизи, бр. 1024; ен-Несаи, бр. 1985; Ибн Маџе (1/480), бр. 1498; Ахмед (2/368), бр. 8809. Види: Сахих Ибн Маџе (1/251).

² Бележи Ибн Маџе бр. 1499, види: Сахих Ибн Маџе (1/251), а бележи га Ебу Давуд (3/211) бр. 3202.

његове казне. Ако је био добротинитељ, повећај му добра дела, а ако је био грешник, пређи преко његових лоших дела.“¹

56. Дова за претходника у ценази-намазу.

«اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ».

«Аллаху мој, заштити га од казне у гробу.»²

А ако каже:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا لِوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجْوَرَهُمَا، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كَفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ»

„Аллаху, учини га чуваном и гарантованом наградом за његове родитеље, и учини га њиховим заговорником чије се заузимање прихвата. Аллаху, отежај њиме вагу њихових добрих дела, повећај њиме њихову награду,

¹ Бележи Хаким, који га је оценио веродостојним, а с њим се сложио и Зехеби (1/359), а видети у делу Ахкамул-ценаиз, аутор шејх Албани. (стр. 125).

² (Се'ид ибн ел-Мусејјиб је рекао: „Клањао сам иза Ебу Хурејре, радијаллаху 'анху, ценазу детету које никада није починило грех, па сам га чуо како говори...“) Хадис бележи Малик у „Муветти“ (1/288), Ибн Еби Шејбе у „Мусаннефу“ (3/217) и ел-Бејхеки (4/9). Његов сенед оценио је веродостојним Шу'ајб ел-Арнаут у својој валоризацији дела „Шерху-с-сунне“ од ел-Бегавија (5/357).

придружи га добрим верницима, учини да се о њему брине Ибрахим, и сачувај га милошћу Својом патње у паклу, и замени му његов дом бољим, и његову породицу бољом. Аллаху, опрости нашим претходницима, и нашој деци која су пре нас умрла, и онима који су нас претекли у веровању. “

Фехасен¹

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا».

«Аллаху, учини га за нас претечом, залихом и наградом.»²

57. Молитва која се учи приликом изражавања саучешћа

«إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى... فَلْتَنْصِبْ وَلْتَحْتَسِبْ».

„Аллаху припада оно што узме и оно што је дао. Код Њега је рок сваком прецизно одређен... па нека се стрпи и нада награди.“³

¹ Видети: Ел-Мугни, Ибн Кудаме (3/416); Важне лекције за све муслимане од шејха Абдул-Азиза ибн Абдуллаха ибн База (стр. 15).

² Хасан је учио детету Фатиху, и говорио... Хадис је забиљежио Ел-Бегави у дјелу Шерху-с-сунне (5/357) и Абдурреззак под бројем (6588), а Ел-Бухари га наводи као муаллек-предају у Књизи о ценазама (65), поглавље: Учење Фатихе на ценази намазу (2/113), прије хадиса под бројем 1335.

³ Ел-Бухари (2/80), бр. 1284; Муслим (2/636), бр. 923.

А ако каже:

«أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاكَ، وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ»

„Нека Аллах увећа твоју награду, подари ти лепу утеху и опрости твоме умрлом.“

Фехасен¹

58. Молитва која се учи приликом спуштања умрлог у гроб.

«بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ».

„Бисмиллахи ве 'ала суннети ресулиллах.“ (У име Аллаха и по суннету Аллаховог Посланика.)²

59. Молитва која се учи након укопа умрлог.

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ تَبِّئْهُ».

„Аллаху, опрости му, Аллаху, учврсти га.“³

¹ Ел-Езкар од Невевија: (стр. 126).

² Ебу Давуд (3/314), бр. 3215, са веродостојним сенедом, и Ахмед, бр. 5234 и бр. 4812, са текстом: «У име Аллаха, и у вери Аллаховог Посланика», а његов сенед је веродостојан.

³ Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би завршио са упоком, стао би изнад њега и рекао: „Тражите опроста за вашег брата и молите да га Аллах учврсти, јер заиста се он сада испитује.“ Ебу Давуд (3/315) под бројем (3223) и Хаким који га је оценио веродостојним, а у томе се с њим сложио и Зехеби (1/370).

60. Молитва која се уч приликом посете кабурова

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاجِقُونَ،
[وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ».

„Ес-селаму 'алејкум ехле-ддијари, минел-му'минине вел-муслимин, ве инна ин ша'аллаху бикум лахикун, [ве јерхаму-ллахул-мустекдимине минна вел-мусте'хирин] ес'елуллахе лена ве лекумул-'афијех.“ (Есселаму алејкум, становници овог места (гробља, оп. прев.) од му'мина и муслимана, заиста ћемо вам се и ми придружити када Аллах буде хтео. [Аллах да се смиљује онима међу нама који вам се придруже пре, а и онима који вам се придруже касније], Аллаху молимо за вашу и нашу заштиту).¹

61. Молитва која се учи приликом ветра

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا».

«Господару, ја Те молим за њено добро, а утичем Ти се од њеног зла.»²

¹ Муслим (2/671), бр. 975; Ибн Маџе (1/494), а текст је његов под бр. 1547, од Бурејде, радијаллаху анху, а део у заградама је из хадиса Аише, радијаллаху анха, који бележи Муслим (2/671), бр. 975.

² Бележи Ебу Давуд (4/326) бр. 5099, и Ибн Маџе (2/1228) бр. 3727, види: Сахих Ибн Маџе (2/305).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسَلْتُ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسَلْتُ بِهِ».

„Господару, ја Те молим за добро овога ветра, за добро које носи и за добро с којим је послан, а утичем Ти се од његовог зла, зла које носи и зла са којим је послан.“¹

62. Молитва која се учи приликом Грмљавине

«سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ».

«Слављен нека је Онај Кога грмљавина велича и хвали, а и анђели, из страхопоштовања према Њему.»²

63. Молитва за кишу

«اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيئًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ».

„О, Аллаху, подари нам кишу спасоносну, благодатну и плодоносну, корисну а не штетну, скору а не одгођену.“³

«اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا».

¹ Муслим, (2/666) бр. 899; Ел-Бухари, (4/76) бр. 3206 и 4829, а верзија је Муслимова.

² Када би Абдуллах ибн ез-Зубејр, радијаллаху 'анхума, чуо грмљавину, прекинуо би разговор и рекао:... Ел-Муветта (2/992). Албани је у делу Сахих ел-Келим ет-Тајјиб (157) рекао: „Сенед је сахих, мевкуф.“

³ Ебу Давуд (1/303), бр. 1171, а веродостојним га оценио шејх Албани у Сахиху Ебу Давуда (1/216).

„Господару наш, помози нам, Господару наш, помози нам, Господару наш, помози нам.“¹

«اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِي بَلَدَكَ الْمَيِّتَ».

„Господару, подари кишу Својим робовима и стоци, прости милост Своју и оживи Своју мртву земљу.“²

64. Молитва када се угледа киша

«اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا».

„Аллахумме сајјибен нафи'ан.“³

65. Зикр који се учи након што киша падне

«مُطَرَّرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ».

„Киша је падала из Аллахове доброте и милости.“⁴

66. Молитве за разведравање

«اللَّهُمَّ حَوِّالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ وَالظِّرَابِ، وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ، وَمَنَايِبِ الشَّجَرِ».

„О, Аллаху, око нас, а не на нас! О, Аллаху, на брегове и мала брда, долине и стабла.“⁵

¹ Ел-Бухари, бр. 1014; Муслим, бр. 897.

² Ебу Давуд, 1/305, бр. 1178, а Албани га је оценио као хасен у Сахиху Еби Давуда (1/218).

³ Ел-Бухари са Фетхом (2/518), бр. 1032.

⁴ Ел-Бухари, 1/205, бр. 846; Муслим, 1/83, бр. 71.

⁵ Ел-Бухари, бр. 933; Муслим, бр. 897.

67. Молитва која се учи приликом виђења млађака

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ».

„Аллах је највећи. Аллаху, учини да нам овај млади месец отпочне у сигурности и иману, миру и исламу, и дај нам упуту ка ономе што Ти, наш Господару, волиш и чиме си задовољан. Наш Господар и твој Господар је Аллах.“¹

68. Молитва која се учи приликом ифтара постача

«ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَتَبَّتِ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

„Нестала је жеђ и жиле се натопише, а награда је потврђена, ако Бог да.“²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي».

„Господару, молим Те Твојом милошћу, која све обухвата, да ми опростиш.“³

¹ Ет-Тирмизи (5/504), бр. 3451; ед-Дарими (1/336); видети: Сахих ет-Тирмизи (3/157).

² Бележи Ебу Давуд (2/306) бр. 2359, и други. Види: Сахихул-џами (4/209).

³ Бележи Ибн Маџе (1/557), бр. 1753, из молитве Абдулаха ибн Амра, радијаллаху анхума, а добрим га оценио Хафиз у Тахриџу-л-Езкар. Види: Шерху-л-Езкар (4/342).

69. Молитва која се учи пре јела

«إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ:

„Када неко од вас једе храну, нека каже:

بِسْمِ اللَّهِ،

Бисмиллах (У име Аллаха)

فَإِنْ نَسِيَ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ:

а ако заборави на почетку, нека каже:

بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ».

Бисмилахи фи еввелихи ве ахирихи. (У име Аллаха, на почетку и на крају.)¹

«مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ:

«Кога Аллах нахрани, нека каже:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ،

Аллахумме барик лена фихи, ве атимна хајрен минху. (Аллаху, подари нам берекет у овоме и нахрани нас оним што је боље од овога!)

وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَنًا فَلْيَقُلْ:

А кога Аллах напоји млеком, нека каже:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ».

«Аллаху мој, благослови ово млеко и повећај нам његову количину.»²

¹ Бележи Ебу Давуд (3/347) бр. 3767, ет-Тирмизи (4/288) бр. 1858, и види: Сахих ет-Тирмизи (2/167).

² Ет-Тирмизи (5/506), бр. 3455, види: Сахих ет-Тирмизи (3/158).

70. Молитва која се учи по завршетку јела.

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ».

„Нека је хваљен Аллах који ме је овим нахранио, и дао ми опскрбу без моје снаге и моћи.“¹

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ [مَخْفِيٍّ وَلَا] مُودَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا».

«Хвала Аллаху, хвала бескрајна, лепа и благословљена, коју не напуштамо, нити можемо без Тебе, Господару наш.»²

71. Молитва коју гост учи за домаћина

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيْمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ».

„Господару, благослови их у ономе чиме си их опскрбио, опрости им и смилуј им се.“³

72. Индиректна дова за храну или пиће.

«اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي».

„Господару, нахрани онога ко је мене нахранио, и напој онога ко је мене напојио.“⁴

¹ Бележе га аутори Сунена, осим Несаија: Ебу Давуд бр. 4025, Тирмизи бр. 3458, и Ибн Маџе бр. 3285, види Сахих Тирмизи (3/159).

² Ел-Бухари (6/214), бр. 5458; Ет-Тирмизи са његовим текстом (5/507), бр. 3456.

³ Муслим (3/1615), бр. 2042.

⁴ Муслим, 3/1626, бр. 2055.

73. Молитва која се учи приликом ифтара код неке породице

«أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّاتُ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ».

„Нека се код вас ифтаре постачи и нека вашу храну једу побожни и нека за вас моле за опрост анђели!“¹

74. Молитва постача када је храна присутна, а не прекине пост.

«إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْ».

„Када неко од вас буде позван (на свадбу), нека се одазове па ако буде запостио нафилу нека благосиља, а ако не буде постио, нека се почасті храном!“²

А значење израза нека блаагосиља значе: нека упути молитву.

75. Шта каже постач ако га неко буде псовао

«إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ».

„Ја постим, ја постим.“³

¹ Ебу Давуд, бр. 3856, Ибн Маџа, бр. 1747, и Ен-Несаи у Амелул-јевми ве е-л-лејле, бр. 296-298; Ел-Албани га је оценио веродостојним у Сахиху Еби Давуд, 2/730.

² Муслим, 2/1054, бр. 1150.

³ Ел-Бухари, бр. 1894; Муслим, бр. 1151.

76. Дова приликом виђења првина

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدْنَانَا».

„Аллахумме барик лена фи семерина, ве барик лена фи мединетина, ве барик лена фи са'ина, ве барик лена фи муддина» (Господару наш, благослови нам наше плодове, и благослови нам наш град, и благослови нам у нашем са'у, и благослови нам у нашем мудду).“¹

77. Молитва приликом кихања

«إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ:

„Када неко од вас кихне, нека каже:

الْحَمْدُ لِلَّهِ،

Хвала Аллаху,

وَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ:

А нека му брат или друг његов на то каже:

يَرْحَمُكَ اللَّهُ،

„Аллах ти се смисловао

فَإِذَا قَالَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَلْيَقُلْ:

А када му каже: „Јерхамукеллах (Аллах ти се смисловао)“, нека каже:

يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكَمِّ».

„Аллах вас упутио и ваше стање поправио.“²

¹ Муслим, бр. 1373.

² Ел-Бухари, 7/125, бр. 5870.

78. Шта се каже невјернику када кихне и захвали Аллаху.

«يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُم».

„Аллах вас упутио и ваше стање поправио.“¹

79. Молитва младенцима

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ».

„Нека те Аллах благослови, и твој брак благословљеним учини, и нека вас сједини у добру. (Барекаллаху леке, ве बारेке ‘алејке, ве җеме‘а бејнекума фи хајр.)“²

80. Молитва онога ко се ожени и приликом куповине јахаће животиње

„Када се неко од вас ожени женом, или изнајми слугу, нека каже:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ».

„Господару, ја Те молим за њено добро и за добро с којим си је створио, а утичем Ти се од њеног зла и од зла с којим си је створио.“

¹ Ет-Тирмизи (5/82), бр. 2741; Муснед, Ахмед (4/400), бр. 19586; Ебу Давуд (4/308), бр. 5040; Види: Сахих ет-Тирмизи (2/354).

² Бележе га аутори Сунена осим Несаија: Ебу Давуд бр. 2130, Тирмизи бр. 1091, и Ибн Маџе бр. 1905, а Несаи у делу „Амелу-л-јевми ве-л-лејлети“ бр. 259, и види: Сахих Тирмизи (1/316).

وَإِذَا اشْتَرَىٰ بِعِيرًا فَلْيَأْخُذْ بِذُرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيُقَلِّ مِثْلَ ذَلِكَ».

А када купи децу, нека је ухвати за врх њене грбе и нека изговори исто то.¹

81. Молитва пре интимног односа са супругом

«بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا».

«У име Аллаха, Аллаху мој, удаљи нас од шејтана и удаљи шејтана од онога чиме нас опскрбиш.»²

82. Молитба приликом срџбе

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

„Утичем се Аллаху од проклетог шејтана.“³

83. Молитба онога ко угледа особу у искушењу

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا».

«Ел-хамду лиллахиллези ‘афани миммебтелаке бихи, ве феддалени ‘ала кесирин миммен халека тефдила.» (Хвала Аллаху који ме је поштедео онога чиме је тебе искушао и одликовао ме над многима које је створио посебном одликом.)⁴

¹ Ебу Давуд (2/248), бр. 2160, Ибн Маџе (1/617), бр. 1918, а види: Сахих Ибн Маџе (1/324).

² Ел-Бухари (6/141), бр. 141; Муслим (2/1028), бр. 1434.

³ Ел-Бухари (7/99), бр. 3282; Муслим (4/2015), бр. 2610.

⁴ ет-Тирмизи (5/494 и 5/493), бр. 3432; види: Сахих ет-Тирмизи (3/153).

84. Шта се изговара на дружењу

Преноси се од Ибн Омера, радијаллаху 'анху, да је рекао: „На једном дружењу би се Аллаховом Посланику, саллаллаху алејхи ве селлем, бројало да изговори стотину пута пре него што би устао“:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ».

„Господару, опрости ми и прими моје покајање, јер Ти, уистину, примаш покајање и много прашташ.“¹

85. Искуп након дружења

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

„Слављен и хваљен нека си, Аллаху, сведочим да нема истинског бога осим Тебе, опрост од Тебе молим и кајем Ти се.“²

¹ Ет-Тирмизи, бр. 3434; Ибн Маџе, бр. 3814, види: Сахих ет-Тирмизи (3/153) и Сахих Ибн Маџе (2/321), а текст је Тирмизијев.

² Бележе га аутори Сунена: Ебу Давуд, бр. (4858), Тирмизи, бр. (3433), и Несаи, бр. (1344); види и Сахихут-Тирмизи (3/153). Потврђено је да је Аиша, радијаллаху 'анха, рекла: „Аллахов Посланик, саллаллаху 'алејхи ве селлем, није седео ни на једном сијелу, нити је учио Кур'ан, нити клањао намаз, а да то није завршио овим речима...“ Хадис бележи Несаи у делу 'Амелул-јевми ве ел-лејле', бр. (308), и Ахмед, 6/77., бр. (24486). Веродостојним га је оценио др. Фарук Хамаде у својој рецензији Несаијевог дела 'Амелул-јевми ве-л-лејле' (стр. 273).

86. Молитва за онога ко каже: „Гафераллаху леке“ (Аллах ти опростио).

«وَلَّكَ»

„Ве леке.“¹

87. Молитва за онога ко вам учини доброчинство

«جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا».

„Аллах те сваким добром наградио.“²

88. Оно чиме Аллах штити од Деџала.

«مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ».

„Ко научи десет ајета од почетка суре Ел-Кехф, биће сачуван од Деџала.“³

И тражење заштите од Аллаха од Деџалове смутње након што се проуче зикрови на задњем седењу у сваком намазу.⁴

89. Молитва за онога ко каже: „Ја те заиста волим у име Аллаха.“

«أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ».

¹ Ахмед (5/82), бр. 20778, и Несаи у Амелул-јевми ве ел-лејле (стр. 218), бр. 421, валоризација др. Фарука Хамаде.

² Бележи Тирмизи бр. 2035, види: Сахих ел-Џами (6244) и Сахих Тирмизи (2/200).

³ Видети: хадисе бр. 55 и 56 (стр. 41) из ове књиге.

⁴ Муслим (1/555), бр. 809, а у другој верзији: с краја суре Ел-Кехф (1/556), бр. 809.

„Заволео те Онај због Кога си ти мене заволео.“¹

90. Молитва за онога ко ти понуди свој иметак

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ».

„Нека ти Аллах благослови породицу и иметак. (Барекаллаху леке фи ехлике ве малеке.)“²

91. Молитва за онога ко је дао зајам приликом отплате

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ».

„Нека ти Аллах подари благослов у твојој породици и твом иметку. Заиста, награда за позајмицу је захвалност и враћање дуга на време. (Барекаллаху леке фи ехлике ве малике, иннема џезаус-селефи ел-хамду вел-едау.)“³

92. Молитва у страху од ширка

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ».

¹ Бележи Ебу Давуд (4/333), бр. 5125, Албани је хадис оценио као хасен у делу Сахих сунен Еби Давуд (3/965).

² Ел-Бухари (4/288), бр. 2049.

³ Бележи Несаи у Амелу-л-јевми ве ел-лејле (стр. 300), и Ибн Маџе (2/809) бр. 2424, и види: Сахих Ибн Маџе (2/55).

„Господару, Теби се утичем да Ти свесно не припишем друга, и опрости ми ако то учиним несвесно.“¹

93. Молитва за онога ко каже: „Аллах те благословио“

«وَفِيكَ بَارَكَ اللَّهُ».

„И тебе Аллах благословио.“²

94. Молитва против злослутње

«اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

„Аллаху, нема знамења осим Твог знамења, и нема добра осим Твога добра, и нема истинског бога осим Тебе.“³

¹ Муснед, Ахмед, бр. 19606, Едебул-муфред, Ел-Бухари, бр. 716, види: Сахихул-џами'ис-сагир (3/233), и Сахихут-тергиб вет-терхиб од Ел-Албанија (1/19).

² Бележи Ибн ес-Сунни (стр. 138) бр. 278, и види: Ел-Вабилу ес-сајџ од Ибн Кајјима (стр. 304), рецензија Бешир Мухаммед Ујун.

³ Ахмед (2/220), бр. 7045; и Ибн ес-Сунни, бр. 292; веродостојним га оцењује ел-Албани у делу „Ес-Силсилету-с-сахиха“ (3/54), бр. 1065. Што се тиче фе'ла, он се допадао Веровеснику, саллаллаху алејхи ве селлем; због тога, када је од једног човека чуо лепу реч која му се допала, рекао је: «Узели смо твој фе'л из твојих уста.» Ебу Давуд, бр. 3719; Ахмед, бр. 9040; веродостојним га оцењује ел-Албани у дјелу „Ес-Силсилету-с-сахиха“ (2/363); наводи га и Ебу-ш-Шејх у дјелу „Ахлаку-н-Небијј“, саллаллаху алејхи ве селлем (стр. 270).

95. Дуаур-рукуб – дова за вождњу

«يَسْمُ اللَّهَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ»

У име Аллаха, и хвала Аллаху.

(سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ)

„Слављен и Узвишен нека је Онај Који нам је ово потчинио, ми то сами не бисмо могли да постигнемо,

وَأِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ»

и ми ћемо сигурно своје Господару да се вратимо!“

الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ».

„Хвала Аллаху, хвала Аллаху, хвала Аллаху, Аллах је највећи, Аллах је највећи, Аллах је највећи. Величанствен си Ти, Господару, заиста сам себи починио неправду, па ми опрости, јер грехе не опрашта нико осим Тебе.“¹

96. Молитва за путовање

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ»

„Аллаху екбер, Аллаху екбер, Аллаху екбер.“

(سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ)

„Слављен и Узвишен нека је Онај Који нам је ово потчинио, ми то сами не бисмо могли да постигнемо,

¹ Ебу Давуд (3/34), бр. 2602, Тирмизи (5/501), бр. 3446, и види: Сахих Тирмизи (3/156), сура ез-Зухруф [13- 14].

وَأِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ،

и ми ћемо сигурно своје Господару да се вратимо!“

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالنَّقْوَىٰ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرِنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ،»

„Аллаху, молимо Те да нас на овом путу прати доброта и покорност Теби, и да нам од дела остану само она с којима си Ти задовољан! Аллаху, олакшај нам ово путовање и учини да нам његова удаљеност буде подношљива. Аллаху, Ти си Господар на путу и чувар породице, зато ме сачувај умора, несрећа на путу и туге која би могла да ме задеси због имовине и породице!“

А када би се вратио, изговорио би ове речи и додао:

«أَيُّبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ».

„Ајибуне, тајибуне, ‘абидуне, ли раббина хамидуне / Враћамо се и трајно се кајемо, Аллаху своје побожни и захвални!“¹

¹ Муслим, 2/978, бр. 1342.

97. Молитва која се учи при уласку у село или град

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا دَرَيْنَ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا».

„Аллаху, Господару седам небеса и онога што она наткриљују, и Господару седам земаља и онога што оне носе, и Господару шејтана и оних које су одвели у заблуду, и Господару ветрова и онога што они распршују, тражим од Тебе добро овог насеља, добро његових становника и добро онога што је у њему, и Теби се утичем од његовог зла, зла његових становника и зла онога што је у њему.»¹

98. Молитва за улазак на пијацу

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга, Њему припада власт и Њему припада захвала, Он оживљава и усмрћује, а Он

¹ Ел-Хаким; оценио га је веродостојним, а с њим се сложио и ез-Зехеби (2/100); Ибн ес-Сунни, бр. 524; Ел-Хафиз га у делу Тахриџу-л-езкар (5/154) сматра добрим. Ел-алламе Ибн Баз каже: „А ен-Несаји га белжи с добрим ланцем преносилаца.“ Видјети: Тухфету-л-ахјар (стр. 37).

је Живи Који не умире, у Његовој руци је свако добро, и Он је Свемогући.“¹

99. Молитва када превозно средство посрне

«بِسْمِ اللَّهِ»

„У име Аллаха.“²

100. Молитва путника за онога ко остаје

«أَسْتَوِدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»

„Поверевам вас Аллаху, Ономе који не губи оно што Му се повери. (Еставди‘укумуллахел-лези ла теди‘у веда‘иуху.)“³

101. Молитва онога ко остаје путнику

«أَسْتَوِدِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»

„Поверевам твоју веру, твоје аманете и завршетак твојих дела Узвишеном Аллаху. (Еставди‘уллахе динеке ве еманетеке ве хаватиме ‘амелике.)“⁴

¹ Ет-Тирмизи, бр. 3428; Ибн Маџе (5/291), бр. 3860; ел-Хаким (1/538), а Елбани га је оценио као хасен у Сахих Ибн Маџе (2/21) и у Сахих ет-Тирмизи (3/152).

² Ебу Давуд (4/296), бр. 4982, а веродостојним га оценио шејх Албани у Сахику Ебу Давуда (3/941).

³ Бележи Ахмед (2/403) бр. 9230, и Ибн Маџе (2/943) бр. 2825, и види: Сахих Ибн Маџе (2/133).

⁴ Муснед, Ахмед, (2/7), бр. 4524; ет-Тирмизи, (5/499), бр. 3443; веродостојним га је оценио ел-Албани у Сахих сунен ет-Тирмизи (3/419).

«رَوَدَكَ اللَّهُ النَّفْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ».

„Нека те Аллах опскрби богобојазношћу, опрости ти твоје грехе и олакша ти добро где год да се налазиш. (Зевведекаллахут-таква, ве гафере зенбеке, ве јессере леке ел-хајре хајсу ма кунте.)“¹

102. Изговарање текбира и тесбиха током путовања

Џабир, Аллах био задовољан њиме, казао је: „Када бисмо се (за време путовања) попели на какво узвишење, изговарали бисмо текбир ‘Аллаху екбер’, Затим проучили дову: ‘Аллах је највећи: А када бисмо се спустили у долину, изговарали бисмо теспих ‘Субханаллах!’“²

Затим проучили дову: Слављен нека је Аллах

103. Дова путника у време сехура

«سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَايِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلُ عَلَيْنَا، عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ».

«Семме'а сами'ун бихамдиллахи, ве хусни белаихи 'алејна, Раббена сахибна, ве ефдил 'алејна, 'аизен биллахи минен-нар.» (Нека онај ко чује пренесе хвалу Аллаху и Његово лепо добротинство према нама. Господару наш, буди

¹ Ет-Тирмизи, бр. 3444; види: Сахих ет-Тирмизи (3/155).

² Ел-Бухари ме'а ел-Фетх (6/135), бр. 2993.

наш заштитник и обаспи нас Својом добротоу.
Утичемо се Аллаху од Ватре.)¹

104. Молитва када се човек нађе на неком месту , било током путовања или не

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ».

„Утечем се савршеним Аллаховим речима од
зла онога што Он ствара.“²

105. Зикр који се учи приликом повратка са путовања

«يُكَبِّرُ عَلَى كُلِّ شَرْفٍ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ ثُمَّ يَقُولُ:

„Изговара се на сваком узвишењу три текбира,
а потом ће казати:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
أَيُّبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ
الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

‘Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који
нема судруга. Њему припада власт и Њему
припада захвала, и Он је Свемогући. Враћамо се

¹ Муслим (4/2086), бр. 2718, а значење речи „семме'а
сами'ун“ јесте: нека сведок посведочи нашу захвалност
Узвишеном Аллаху на Његовим благодатима и добром
искушењу. Друго значење јесте: нека онај ко чује
пренесе ове моје речи другима и каже исто, као
подстицај на спомињање Аллаха у зору и на молитву.
Шерх ен-Невеви ала Сахих Муслим, 17/39.

² Муслим (4/2080), бр. 2709.

кајући се, обожавајући нашег Господара и захваљујући Му. Аллах је испунио Своје обећање, помогао Свога роба и Сам поразио савезнике.”¹

106. Шта каже онај кога задеси нешто што га обрадује, или што му је мрско

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, када би га нешто обрадовало, рекао би:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ»

«Хвала Аллаху уз чији се благослов скончава све што је добро.»

А када га задеси нешто што не воли, нека каже:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ».

«Хвала Аллаху на свакоме стању.»²

107. Вредност салавата на Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

¹ Веровесник, саллаллаху алејхи ве селлем, учио би ове речи при повратку из војног похода или са хаџа, Ел-Бухари, бр. 1797; Муслим, бр. 1344.

² Бележи Ибн Сунни у делу Амелул-јевми ве ел-лејле бр. 377, и Хаким који га оцењује веродостојним (1/499), а веродостојним га оценио Албани у Сахихул-џами' (4/201).

„Ко на мене донесе један салават, Аллах ће на њега донети десет салавата.“¹ Као да се проучи: (Аллаху мој, нека је салават и селам на нашег веровесника Мухаммеда.)

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ».

«Не чините мој мезар светиштем. Доносите салават на мене, јер ће он допрети до мене ма где били.»²

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ».

„Шкртица је онај у чијем присуству будем споменут, па на мене не донесе салават.“³

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ».

¹ Бележи Муслим (1/288) бр. (384).

² Бележи Ебу Давуд (2/218) бр. 2044, Ахмед (2/367) бр. 8804, а веродостојним га оценио шејх Албани у Сахиху Ебу Давуда (2/383).

³ Ет-Тирмизи (5/551), бр. 3546, и други, види: Сахих ел-Џами' (3/25), и Сахих ет-Тирмизи (3/177).

„Узвишени Аллах има мелеке који ходају по земљи и они ми преносе селаме од мога уммета.“¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ».

„Нико ме неће поселамити а да ми Узвишени Аллах не врати душу како бих му одвратио селам.“²

108. Ширење селаме

Рекао је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем:

«لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوَهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ».

„Нећете ући у рај све док не будете веровали, а нећете веровати све док се не будете волели! Хоћете ли да вас упутим на дело којим ћете се, ако га будете чинили, заволети? Називајте селам једни другима!“³.

«ثَلَاثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الْإِيمَانَ: الْإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلَامِ لِلْعَالَمِ، وَالْإِنْفَاقُ مِنَ الْإِقْتَارِ».

¹ Ен-Несаји, 3/43, бр. 1282, и Ел-Хаким, 2/421, а веродостојним га оценио Албани у делу Сахиху-н-Несаи, 1/274.

² Ебу Давуд, бр. 2041, а Албани га је оценио добрим у Сахиху Еби Давуда (1/383).

³ Муслим, 1/74, бр. 54; Ахмед, бр. 1430, и ово је његова верзија, а Муслимова верзија је: „... لَا تَدْخُلُونَ“.

„Три су ствари: ко их обједини, тај је објединио веровање: да будеш праведан према себи, да називаш селам свим људима, и да удељујеш и онда када си у оскудици.“¹

Преноси се од Абдуллаха ибн Омера, Аллах био задовољан њима, да је један човек упитао Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Који је ислам најбољи?“, па му овај рече:

«تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ».

„Да нахраниш гладног и да називаш селам онима које знаш и онима које не знаш.“²

109. Како се одговара на селам невернику ако поселами.

«إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ».

„Када вам следбеници Књиге назову селам, реците: ‘Ве 'алејкум’ (и вама).“³

110. Молитва приликом слушања кукурикања петла и њакања магарца

«إِذَا سَمِعْتُمْ صَيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا،

„Када чујете кукурикање петлова, молите Аллаха за Његову благодат, јер су они видели анђела.“

¹ Ел-Бухари, Фетхул-Бари (1/82), бр. 28, од Аммара, радијаллаху анху, мевкуф, муаллек.

² Ел-Бухари, 1/55, бр. 12; Муслим, 1/65, бр. 39.

³ Ел-Бухари, бр. 6258; Муслим, бр. 2163.

Као да се проучи: (Аллаху, ја Те молим за Твоју доброту.)

وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا.

„А када чујете њакање магарца, потражите заштиту код Аллаха од шејтана, јер је он видео шејтана.“¹ Као да се проучи: „Утичем се Аллаху од проклетог шејтана.“

111. Молитва приликом лавежа паса ноћу

«إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ وَنَهْيَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُمْ؛ فَإِنَّهُمْ يَرِينَ مَا لَا تَرَوْنَ».

„Када ноћу чујете лавез паса и њакање магараца, затражите уточиште код Аллаха од њих; збиља, они виде оно што ви не видите.“²

Као да се проучи: „Утичем се Аллаху од проклетог шејтана.“

112. Молитва за онога кога си увредио

Посланик, саллалаху алејхи ве селлем, рекао је:

«اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

¹ Ел-Бухари, 6/350, бр. 3303; Муслим, 4/2092, бр. 2729.

² Ебу Давуд (4/327), бр. 5105, и Ахмед (3/306), бр. 14283, а веродостојним га оценио шејх Албани у Сахиху Ебу Давуда (3/961).

„О Аллаху, којег год верника сам опсовао, учини то за њега средством приближавања Теби на Судњем дану.“¹

113. Шта каже муслиман када хвали другог муслимана?

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فَلَانًا وَاللَّهِ حَسِيبُهُ، وَلَا أَزْكِ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا، أَحْسِبُهُ – إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ – كَذًا وَكَذَا».

„Ако већ неко од вас мора хвалити свога пријатеља, нека каже: ‘Сматрам за тог и тог, а Аллаху ће он рачун полагати и не тврдим ни за кога да је безгрешан према Аллаху, да је – ако га таквим познајем – такав и такав.’“²

114. Шта каже муслиман када је похваљен

«اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاعْفُ رِي مَا لَا يَعْلَمُونَ، [وَأَجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]».

„Господару, не узимај ми за зло оно што говоре, и опрости ми оно што они не знају, [и учини ме бољим него што они мисле].“³

¹ Ел-Бухари, бр. 6361; Муслим, бр. 396, а његов текст је: „то му учини чишћењем и милошћу“.

² Муслим (4/2296), бр. 3000.

³ Бележи Ел-Бухари у Едебул-муфреду бр. 761, а његов ланац преносилаца веродостојним је оценио Ел-Албани у Сахихул-едебил-муфред бр. 585, док је оно што је у

115. Како ходочасник учи телбију на хаџу или умри?

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنِّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ».

„Одазивам Ти се, Аллаху, одазивам. Одазивам Ти се. Ти немаш друга и сувласника. Одазивам Ти се. Заиста, свака захвала, све благодати и власт припадају искључиво Теби. Ти немаш друга и сувласника.“¹

116. Текбир при доласку Црном Камену

«طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالنَّبِيِّتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ».

«Веровесник, саллаллаху алејхи ве селлем, обилазио је око Кабе на деви, те би сваки пут када би дошао до угла (Црног камена), показао према њему нечим што је имао код себе и донио текбир.»²

117. Молитва између Јеменског угла и црног камена

﴿...رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

угластим заградама додатак Ел-Бејхекија у Шу'абул-иману (4/228) из друге предаје.

¹ Ел-Бухари, бр. 1549; Муслим, бр. 1184.

² Ел-Бухари, Фетхул-Бари (3/476), бр. 1613, а под речју „нешто“ мисли се на ел-михџен. Видети: Ел-Бухари, Фетхул-Бари (3/472).

„Господару наш, дај нам добро и на овом свету и на Будућем свету и сачувај нас патње у паклу!“¹

118. Молитва која се учи на Сафи и Мерви.

Када се Веровесник, саллаллаху 'алејхи ве селлем, приближио Сафи, проучио је:

«إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...، أُبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»

„Сафа и Мерва су, заиста, Аллахова часна места... Ебде'у би ма беде'аллаху бихи (Започињем оним чиме је Аллах започео).“

Почео је од Сафе, па се попео на њу толико да је видео Кабу, окренуо се према Кибли, величао је Аллаха и рекао:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ،

„Ла илахе иллалах, вахдеху ла шерике лех, лехул-мулку ве лехул-хамду, ве хуве ала кулли шеј'ин кадир. Ла илахе иллаллаху вахдеху, енџезе ва'деху, ве несаре абдеху, ве хеземе-лахзабе вахдеху. / Нема истинског божанства осим Аллаха, који нема судруга, Њему припада сва власт и сва захвала, и Он је Свемоћан. Нема

¹ Ебу Давуд (2/179), бр. 1894, Ахмед (3/411), бр. 15398, и Бегави у Шерху-с-сунне (7/128), а добрим га оценио шејх Албани у Сахиху Ебу Давуда, (1/354), сура Ел-Бекаре.

истинског божанства осим Аллаха Јединог, који је испунио Своје обећање, помогао Свога роба и Сам поразио савезнике.“

ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ»

Затим је упутио дову између тога, и рекао је нешто слично овоме три пута. Хадис. „И у њему: урадио је на Мерви као што је урадио на Сафи.“¹

119. Молитва на Дан А'рефата

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је рекао:

«خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَوْلِي:

„Најбоља дова јесте дова на Дан Арефата, а најбоље што сам изговорио ја и посланици пре мене јесте:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга. Њему припада власт и Њему припада захвала, и Он је Свемогући.“²

„Веровесник, саллаллаху алејхи ве селлем, узјахао је Касву и стигао до Меш'ари-л-харама, па се окренуо према кибли (молио је Аллаха, величао Га речима текбира (Аллаху екбер), славио Га речима техлила и потврђивао Његову

¹ Муслим, (2/888) бр. 1218, Ел-Бекара: 158.

² Ет-Тирмизи, бр. 3585, а ел-Албани га је оценио хасеном у Сахих ет-Тирмизи (3/184) и у Силсилету-л-ехадисис-сахиха (4/6).

једноћу, те је остао стајати све док се није сасвим разданило, а потом је кренуо пре изласка Сунца.“¹ Приликом бацања на сва три џемрета, изговара се „Аллаху екбер“ уз сваки каменчић. Затим се, након првог и другог џемрета, помакне, стане, окрене према Кибли, подигне руке и упућује дову. А што се тиче Џемретул-‘Акебе, на њега баца каменчиће и изговара „Аллаху екбер“ приликом бацања сваког каменчића, а затим одлази, не заустављајући се код њега.²

120. Зикр који се учи код Ел-Меш'ару-л-Харам

121. Изговарање текбира приликом бацања сваког каменчића

122. Молитва при задивљености и радосном догађају

«سُبْحَانَ اللَّهِ!».

Узвишен је Аллах! (Субханаллах).³

«اللَّهُ أَكْبَرُ!».

¹ Муслим, (2/891), бр. 1218.

² Ел-Бухари, Фетху-л-Бари, 3/583, бр. 1751 (видети изворни текст), те на стр. 3/583, 3/584 и 3/581, бр. 1753; Муслим, бр. 1218.

³ Ел-Бухари ме'а ел-Фетх, (1/210, 390, 414), бр. 115, 3599, 6218; Муслим (4/1857), бр. 1674.

„Аллаху екбер!“ (Аллах је највећи).¹

123. Шта чини онај кога нешто обрадује?

«كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسُرُّهُ أَوْ يُسِرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى».

„Када би Веровеснику, саллаллаху алејхи ве селлем, дошла каква радосна вест или би нечим био обрадован, пао би на сеџду из захвалности Узвишеном Аллаху.“²

124. Шта чини и говори онај ко осети бол у своме телу?

«ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمُ مِنْ جَسَدِكَ وَقُلْ:

„Стави руку на место где те боли и реци: ‘Бисмиллах’ три пута, а онда проучи седам пута:]

بِسْمِ اللَّهِ،

У име Аллаха,

ثَلَاثًا،

Три пута.

وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ:

¹ Ел-Бухари, Фетхул-Бари (8/441), бр. 4741 и 3062; Ет-Тирмизи, бр. 2180; Ен-Несаи у Ел-Кубра, бр. 11185; Види: Сахихут-Тирмизи (2/103) и (2/235), и Муснед Ахмеда (5/218), бр. 21900.

² Хадис бележе аутори „Сунена“, осим Несаија: Ебу Давуд, бр. 2774, Тирмизи, бр. 1578, и Ибн Маџе, бр. 1394; видети Сахих Ибн Маџе (1/233) и Ирвау-л-галил (2/226).

И реци седам пута:

أَعُوذُ بِاللَّهِ وَفُذَرْتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ.

„Утичем се Аллаху и Његовој моћи од зла онога што осећам и чега се плашим.“¹

125. Молитва онога ко страхује да нешто не урекне.

«إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُغْجِبُهُ [فَلْيَذْغُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ].»

„Када неко од вас види на своме брату, на себи или у своме иметку нешто што га задиви, [нека замоли за благослов], јер је урок истина.“²

126. Шта се изговара приликом панике?

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ!»

„Нема Бога осим Аллаха!“³

127. Шта се каже приликом клања или нахра?

«بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ] اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي.»

„ Бисмиллах (у име Аллаха) и Аллаху екбер (Аллах је највећи), [Аллахимме минке ве леке -

¹ Муслим, 4/1728, бр. 2202.

² Муснед, Ахмед, 4/447, бр. 15700, Ибн Маџе бр. 3508, и Малик, 3/118-119, а веродостојним га оценио Албани у делу Сахикул-џами, 1/212, и погледај валоризацију Задул-меада од ел-Арнаута, 4/170.

³ Ел-Бухари ме'а ел-Фетх, 6/381, бр. 3346; Муслим, 4/2208, бр. 2880.

Аллаху, од Тебе је и за Тебе], Аллаху, прими од мене.“¹

128. Шта се учи за одбијање сплетки непокорних ђавола?

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُ هُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ: مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرًّا وَدَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا دَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتْنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ».

«Утечем се савршеним Аллаховим речима, које не превазилази ни побожан ни грешник: од зла онога што је створио, саздао и раширио, и од зла онога што се с неба спушта, и од зла онога што се у њега уздиже, и од зла онога што је на Земљи раширио, и од зла онога што из ње излази, и од зла искушења ноћи и дана, и од зла свега што ноћу долази, осим онога што долази с добрим, о Милостиви!»²

129. Истигфар и покајање

Рекао је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем:

¹ Муслим (3/1557), бр. 1967; Ел-Бејхеки (9/287), а текст у угластим заградама је од Ел-Бејхекија (9/287) и других, док је последња реченица наведена по смислу из Муслимове предаје.

² Хадис бележе Ахмед (3/419), бр. 15461, с веродостојним сенедом, и Ибн ес-Сунни, бр. 637. Ел-Арнаут је сенед хадиса оценио веродостојним у Тахрицу Тахавије (стр. 133). Погледати: Меџмеуз-зеваид (10/127).

«وَاللَّهُ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً».

„Тако ми Аллаха, ја тражим опрост од Аллаха, и кајем Му се у једном дану више од седамдесет пута.“¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ».

„О, људи, покајте се Аллаху, јер се ја кајем Њему сто пута на дан.“²

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«مَنْ قَالَ:

«Ко каже:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ،

„Од Аллаха Величанственог опрост тражим, осим Кога другог Бога нема, Живог и Самоопстојећег Одржаватеља и Њему се кајем:

غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ قَرَّرَ مِنَ الزَّخْفِ».

Аллах ће му опростити, па чак ако је и побегао са бојног поља.“³

¹ Ел-Бухари ме'а ел-Фетх (11/101), бр. 6307.

² Муслим (4/2076., бр. 2702).

³ Ебу Давуд (2/85), бр. 1517; Ет-Тирмизи (5/569), бр. 3577; ел-Хаким, а сахихом га сматрају и он и ез-Зехеби (1/511), а сахихом га је оценио и ел-Албани, видети: Сахих ет-Тирмизи (3/182) и Џами'ул-усул ли ехадиси-р-Ресул ﷺ (4/389-390) валоризацију урадио ел-Арнаут.

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي حَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ».

„Господар је Своме робу најближи у последњем делу ноћи, па ако си икако у могућности да будеш међу онима који те тренутке проводе у спомињању Аллаха - буди!“¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ».

„Роб је најближи своме Господару док је на сејди, па много довите док сте на сејди.“²

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«إِنَّهُ لَيُغَاثُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ».

„Доиста, моје срце буде обавијено, и ја тражим опрост од Аллаха у једном дану сто пута.“³

¹ Ет-Тирмизи, бр. 3579; ен-Несаји, 1/279, бр. 572; Ел-Хаким, 1/309. Погледати: Сахиху-т-Тирмизи, 3/183, и Џамиул-усул, валоризацију уарадио Ел-Арнаут, 4/144.

² Муслим, (1/350), бр. 482.

³ Бележи га Муслим (4/2075), бр. (2702). Ибн ел-Есир је рекао: „Речи: ‘Заиста се на моје срце спусти вео’, значе да оно бива прекривено и застрто. Под тим се мисли на пропуст; јер је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, непрестано напредовао у сећању на Аллаха, блискости Њему и сталној свесности о Њему, па када би нешто од тога понекад пропустио или заборавио, сматрао је то

130. Вредност учења „субханаллах“, „ел-хамду лиллах“, „ла илахе иллаллах“ и „Аллаху екбер“.

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је рекао:

«مَنْ قَالَ:

„Ко каже:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

‘Slava i hvala Allahu:

فِي يَوْمٍ مِائَةً مَرَّةً حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

у току једног дана сто пута, опроштени су му греси, па макар их било као морске пене.”¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«مَنْ قَالَ:

„Ко каже:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

‘Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга, Њему припада власт и Њему припада захвала, и Он је Свемогући.’

عَشْرَ مَرَارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ».

својим грехом и похитао би да затражи опрост.”
Погледај: Џами'ул-усул (4/386).

¹ Ел-Бухари (7/168), бр. 6405; Муслим (4/2071), бр. 2691, и види: Вредност онога ко изговори ове речи сто пута ујутро и навече (стр. 65) из ове књиге.

десет пута, имаће награду као да је ослободио четири роба од Исмаилових потомака.“¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ:

„Две речи су лаке на језику, тешке на ваги и драге Милостивом:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ».

„Субханаллахи ве би хамдихи (Слављен и хваљен нека је Аллах), Субханаллахил-азим (Слављен нека је Узвишени Аллах).“²

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«لَأَنْ أَقُولَ:

„Да кажем:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،

‘Слава Аллаху, хвала Аллаху, и нема бога сем Аллаха, и Аллах је највећи’,

أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ».

драже ми је од свега што Сунце обасјава.“³

¹ Ел-Бухари, 7/67, бр. 6404; Муслим, 4/2071, бр. 2693, а верзија је Муслимова. Види: Вредност онога ко изговори ове речи сто пута у дану. Молитва, бр. 93 (стр. 66) из ове књиге.

² Ел-Бухари (7/168), бр. 6404; Муслим (4/2072), бр. 2694.

³ Муслим, бр. 2695.

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«أَيَعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ»

„Зар је некеме од вас тешко да сваки дан стекне хиљаду добрих дела?“ Један од присутних га упита: „Како неко од нас може стећи хиљаду добрих дела?“ Он одговори:

«يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيَكْتِبُ لَهُ أَلْفَ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفَ خَطِيئَةٍ».

„Нека изговори стотину пута субханаллах, биће му уписано хиљаду добрих дела, или избрисано хиљаду лоших дела.“¹

«مَنْ قَالَ:

„Ко каже:

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ

‘Узвишен је Аллах, Моћни, и Њему припада хвала: ’

عُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ».

посађена му је палма у рају.“²

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟»

¹ Муслим (4/2073), бр. 2698.

² Бележи Ет-Тирмизи (5/511) бр. 3464, Хаким (1/501), а Зехеби га је оценио веродостојним и сложио се с њим, и види: Сахих ел-Џами' (5/531) и Сахих ет-Тирмизи (3/160).

“О Абдуллахе сине Кајсов, хоћеш ли да те упутим на једно од рајских блага?” Одговорих: „Да, о Аллахов Посланиче“, а он рече:

«قُلْ:

Реци:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

„Ла хавле ве ла куввете илла биллах. (Нема промене нити моћи осим вољом Аллаха).“¹

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ:

Најдражи говор Аллаху је садржан у четири речи:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،

„Слава Аллаху, хвала Аллаху, и нема бога сем Аллаха, и Аллах је највећи:

لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأَتْ».

неће ти нашкодити којим год од њих да започнеш.“²

Дошао је неки пустињак Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, те му је рекао: „Подучи ме нечему што ћу изговарати.“ Посланик му рече:

«قُلْ:

¹ Ел-Бухари, 11/213, бр. 4206; Муслим, 4/2076, бр. 2704.

² Муслим (3/1685), бр. 2137.

„Реци:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга, Аллах је највећи величином, и хвала Аллаху много, слава Аллаху, Господару свјетова, нема моћи ни снаге осим код Аллаха, Силног, Мудрог.““

Рече: „Ово је за мога Господара, а има ли шта за мене?“ Рече:

«قُلْ:

Реци:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي».

„Господару, опрости ми, смилуј ми се, упути ме и опскрби ме.“¹

Када би неки човек примио ислам, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подучио би га намазу, а затим би га упутио да учи следећим речима:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي».

¹ Муслим (4/2072), бр. 2696, а Ебу Давуд (1/220), бр. 832, додаје: Када је бедуин отишао, Вјеровјесник, саллаллаху алејхи ве селлем, рече: „Сабрао је много добра и велику награду.“

„Господару, опрости ми, смилуј ми се, упути ме, даруј ми спас и опскрби ме.“¹

«إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ

„Најбоља дова су речи:

الْحَمْدُ لِلَّهِ،

Хвала Аллаху,

وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ

А најбољи зикр је:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„Нема Бога осим Аллаха.“²

«الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ:

Добра дела која вечно остају:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

„Слава Аллаху, хвала Аллаху, нема бога осим Аллаха, Аллах је највећи, и нема снаге нити моћи осим код Аллаха.“³

¹ Муслим (4/2073), бр. 3697. А у другој његовој верзији, такође, стоји: «Заиста, оне ти обједињују твој дуњалук и ахирет.»

² Тирмизи (5/462) бр. 3383, Ибн Маџе (2/1249) бр. 3800, Хаким (1/503), оценио га је веродостојним, а с њим се сложио и Зехеби, види: Сахикул-џами (1/362).

³ Ахмед, бр. 513, према редоследу Ахмеда Шакира; види: Меџмеуз-зеваид (1/297). Ибн Хаџер га у Булугу-л-мераму, у предаји Ебу Сеида, приписује Несаију [у делу Ел-Кубра] бр. 10617 и каже: „Веродостојним га је оценио Ибн Хиббан, бр. 840, и Хаким (1/541).“

131. Како је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, величао Узвишеног Аллаха?

Абдуллах бин 'Амр, Аллах био задовољан њима, рекао је:

«رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَعْزِدُ التَّسْبِيحَ» وفي زيادة: «بِمِيزِهِ».

„Видео сам Веровесника, саллаллаху алејхи ве селлем, како спомиње Аллаха“, а у додатку стоји: „својом десном руком.“¹

132. Од врста добра и свеобухватних правила понашања

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قِرْبَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا أَيْتِيَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنَّ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفَنُوا مَصَابِيحَكُمْ».

„Када наступи први део ноћи, или када омркнете, задржите своју децу уз себе, јер се тада шејтани шире и разилазе (на отвореном простору). А када прође један део ноћи, пустите их. Затварајте врата и спомените Аллахово име, јер шејтан не отвара затворена врата. Завежите своје мехове и спомените Аллахово име.

¹ Бележи Ебу Давуд с његовим текстом (2/81) бр. 1502, Тирмизи (5/521) бр. 3486, и види: Сахихул-Џами (4/271) бр. 4865, а веродостојним га оценио шејх Албани у Сахиху Сунена Ебу Давуда (1/411).

Покријте своје посуде и спомените Аллахово име, макар преко њих ставили само нешто, и угасите своје светиљке.“¹

Нека је Аллахов салават, селам и благослов на нашег веровесника Мухамеда, његову породицу, и све асхабе.

¹ Ел-Бухари ме'а Фетх (10/ 88), бр. 5623; Муслим (3/ 1595), бр. 2012.

Sadržaj

Заштита сваког муслимана.....	2
Тврђава муслимана из Књиге зикрова и Суннета....	2
Увод	2
Вредност зикра.....	3
1. Зикрови везани за буђење из сна.....	9
2. Дова приликом облачења одеће	12
3. Дова приликом облачења нове одеће.....	13
4. Молитва за онога ко обуче нову одећу.....	13
5. Шта се учи приликом скидања одеће.....	13
6. Дова приликом уласка у тоалет	13
7. Дова која се учи при изласку из тоалета	14
8. Зикр који се учи пре абдеста.....	14
9. Зикр који се учи након завршетка абдеста.....	14
10. Зикр који се учи при изласку из куће	15
11. Зикр који се учи при уласку у кућу	16
12. Молитва која джсе учи приликом одлазка у џамију	16
13. Дова за улазак у џамију	18
14. Дова за излазак из џамије	19
15. Езански зикрови.....	19
16. Почетна дова.....	21
17. Дова на руку'у.....	25
18. Дова приликом подизања са руку'а.....	26
19. Молитв сеџде	27
20. Дова која се учи на седењу између две сеџде....	28

21. Молитва тилавет-сеџде.....	29
22. Тешеххуд	30
23. Доношење салавата на Посланика, саллалаху алејхи ве селлем, након тешхеда.....	30
24. Учење молитве након задњег тешехуда (седења у намазу), пре предаје селама.....	32
25. Зикрови који се уче након селама у намазу.	36
26. Дова која се учи приликом истихара-намаза	40
27. Јутарњи и вечерњи зикрови	42
28. Зикрови пред спавање	55
29. Дова када се човек преврће по ноћи.	61
30. Дова у случају страха у сну и за онога кога обузме тескоба и усамљеност.....	62
31. Шта проучити после сновиђење или сна?	62
32. Кунут дова витр-намаза.....	63
33. Зикр након селама витр-намаза.....	65
34. Дова против бриге и туге.....	65
35. Дова приликом тегоба	67
36. Молитва која се учи приликом сусрета са непријатељем и владарем	68
37. Дова онога ко се боји неправде владара	68
38. Дова против непријатеља	70
39. Шта каже онај ко се боји неког народа	70
40. Молитва онога кога задеси сумња у веровање	70
41. Молитва за отплату дуга	71
42. Дова против сумњи (весвеса) у молитви (намазу) и учењу.....	72
43. Молитва онога коме нешто постане тешко	72

44. Шта говори и чини онај ко почини грех?.....	72
45. Молитва за одагнање сотоне и његових дошаптавања.....	73
46. Молитва која се учи када се догоди нешто што му није по вољи или буде надвладан.....	74
47. Честитање ономе коме се родило дете и његов одговор	75
48. Тражење заштите за децу	75
49. Молитва која се учи приликом посете болеснику	76
50. Вредност посеђивања болесника.....	76
51. Молба болесника који је изгубио наду у живот	77
52. Подсећање онога ко умире да изговори речи: ‘Ла илахе иллаллах’ (телкин)	78
53. Молитва онога кога задеси несрећа.....	78
54. Молитва која се учи приликом склапања очију умрлом.	79
55. Молитва која се учи за умрлу особу на џенази намазу.....	79
56. Дова за претходника у џенази-намазу.....	81
57. Молитва која се учи приликом изражавања саучешћа	82
58. Молитва која се учи приликом спуштања умрлог у гроб.....	83
59. Молитва која се учи након укопа умрлог.	83
60. Молитва која се уч приликом посете кабурова.....	84
61. Молитва која се учи приликом ветра	84

62. Молитва која се учи приликом Грмљавине.....	85
63. Молитва за кишу.....	85
64. Молитва када се угледа киша.....	86
65. Зикр који се учи након што киша падне.....	86
66. Молитве за разведравање.....	86
67. Молитва која се учи приликом виђења млађака	87
68. Молитва која се учи приликом ифтара постача	87
69. Молитва која се учи пре јела.....	88
70. Молитва која се учи по завршетку јела.....	89
71. Молитва коју гост учи за домаћина.....	89
72. Индиректна дова за храну или пиће.....	89
73. Молитва која се учи приликом ифтара код неке породице.....	90
74. Молитва постача када је храна присутна, а не прекине пост.....	90
75. Шта каже постач ако га неко буде псовао.....	90
76. Дова приликом виђења првина.....	91
77. Молитва приликом кихања.....	91
78. Шта се каже невјернику када кихне и захвали Аллаху.....	92
79. Молитва младенцима.....	92
80. Молитва онога ко се ожени и приликом куповине јахаће животиње.....	92
81. Молитва пре интимног односа са супругом.....	93
82. Молитба приликом срџбе.....	93
83. Молитба онога ко угледа особу у искушењу...	93

84. Шта се изговара на дружењу.....	94
85. Искуп након дружења	94
86. Молитва за онога ко каже: „Гафераллаху леке“ (Аллах ти опростио).	95
87. Молитва за онога ко вам учини добротворство	95
88. Оно чиме Аллах штити од Деџала.....	95
89. Молитва за онога ко каже: „Ја те заиста волим у име Аллаха.“	95
90. Молитва за онога ко ти понуди свој иметак.....	96
91. Молитва за онога ко је дао зајам приликом отплате	96
92. Молитва у страху од ширка.....	96
93. Молитва за онога ко каже: „Аллах те благословио“	97
94. Молитва против злослутње	97
95. Дуаур-рукуб – дова за возњу	98
96. Молитва за путовање	98
97. Молитва која се учи при уласку у село или град	100
98. Молитва за улазак на пијацу	100
99. Молитва када превозно средство посрне.....	101
100. Молитва путника за онога ко остаје.....	101
101. Молитва онога ко остаје путнику	101
102. Изговарање текбира и тесбиха током путовања	102
103. Дова путника у време сехура	102
104. Молитва када се човек нађе на неком месту , било током путовања или не.....	103

105. Зикр који се учи приликом повратка са путовања.....	103
106. Шта каже онај кога задеси нешто што га обрадује, или што му је мрско.....	104
107. Вредност салавата на Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем.....	104
108. Ширење селама	106
109. Како се одговара на селам невернику ако поселамаи.....	107
110. Молитва приликом слушања кукурикања петла и њакања магарца.....	107
111. Молитва приликом лавежа паса ноћу	108
112. Молитва за онога кога си увредио.....	108
113. Шта каже муслиман када хвали другог муслимана?.....	109
114. Шта каже муслиман када је похваљен.....	109
115. Како ходочасник учи телбију на хаџу или умри?	110
116. Текбир при доласку Црном Камену	110
117. Молитва између Јеменског угла и црног камена	110
118. Молитва која се учи на Сафи и Мерви.	111
119. Молитва на Дан А'рефата	112
120. Зикр који се учи код Ел-Меш'ару-л-Харам ...	113
121. Изговарање текбира приликом бацања сваког каменчића	113
122. Молитва при задивљености и радосном догађају.....	113

123. Шта чини онај кога нешто обрадује?.....	114
124. Шта чини и говори онај ко осети бол у своме телу?	114
125. Молитва онога ко страхује да нешто не урекне.	115
126. Шта се изговара приликом панике?	115
127. Шта се каже приликом клања или нахра?	115
128. Шта се учи за одбијање сплетки непокорних ђавола?	116
129. Истигфар и покајање.....	116
130. Вредност учења „субханаллах“, „ел-хамду лиллах“, „ла илахе иллаллах“ и „Аллаху екбер“..	119
131. Како је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, величао Узвишеног Аллаха?	125
132. Од врста добра и свеобухватних правила понашања	125